

Beyin Ayetini Gördünüz mü?

İslam'ın özünün Haniflikten; (dışarıda tanrı olmadığı gerçeğinden) hareketle insani- evrensel sistem okumasından ibaret olduğunu fark ettikten sonra Kur'an'a, Hadise ve bunların ruhunu kavramak demek olan Tasavvufa bakış açımız hayli değişiklikler kazandı. Modern bilim ve çağdaş teknolojiye kaydedilen gelişmelerin evrensel gerçeği sürekli doğrulayan ve açıklayan doneler önümüze getirmesi de rutinleşmiş değerlendirmeleri sarsarak yeni yaklaşımlara açılmayı zorunlu kıldı.

Bu çerçevede gökte bir tanrının yerdeki elçisine hitabı zannedilen Kur'an'ın; evrensel gerçeği bizzat okumuş Allah Resulünün o gerçeğe dair gönlünden taştan vahiyler (ilahi okumalar) bütünü olduğunu da birlikte fark ettik. Bu fark edişle beraber ayetlere dair eski yorumların hemen hiçbirimizi tatmin etmediği de bir vakıa. "Yeni okumalara başlamak için ne yapılmalı?" sorusunun cevabı ise kuşkusuz Kur'anın metninden ilhamla ama metinde boğulmadan ruhunu keşfe çıkmaktır. Bunda Allah Esmalarının anahtar, ötelemeden, tanrıya ve dışarıya gitmeden düşünmenin de ışık olduğunu söyleyebiliriz. İşte böylesi bir bakış açısı ile Kur'an'a yaklaşmak ümit ederiz ki bize çok yeni ufuklar açacaktır.

Allah Esması tabir edilen isimlerin de birer işaret olduğu, bunların evrende mevcut ve yürürlükte olan yaratım sisteminin ana frekansları olduğu, sadece evrensel planda değil çeşitli birimler adı altında da bilgi paketleri olarak sürekli biçimde ortaya çıkmakta olduğu bilimsel gelişmelere paralel tasavvufi tespitlerden biri. Allah Esmasının insanda açığa çıkış mahalli olarak Beyin; günümüzde apayrı bir ilgi ve önem kazanmıştır sorgulayan çevrelerde.

Allah isminin somut bir varlığa değil, kavranılması muhal olan ve evrende hükmünü yürüten aşkın zata işaret olduğu anlayabildiğimiz son noktalardan biri. Zatin kavranması muhal olduğundan Allah'ın ne olduğunu kavramak gibi nafie bir çaba yerine, bu ismin işaret ettiği sistemi kavramaya çalışmak öncelikli gayemiz. İşleyen bu sistem kavrandığında her kişinin bilincinde, arınmışlığı ve de farkındalığı nispetinde zaten Allah isminin işareti de yavaş yavaş aydınlanmaya başlayacaktır.

Şimdiye dek "Allah'ın özelliklerini anlatır" diye öğrendiğimiz Ayetel Kürsi, acaba sadece ulaşılmaz, kavranılmaz ilahi bir yapının özelliklerini mi anlatıyor?! Yoksa bize, bizim dünyamızdan özellikler ve hallerle derunumuzda mevcut bir boyutun işlevsel işaretlerini mi veriyor? Daha basit söylemek gerekirse Ayetel Kürsi, evrensel planda bir yaratıcının özelliklerini mi sıralıyor yoksa evrensel sisteme insanın bağlantı ve açılım noktası olan beynin özellik ve işlevlerini tespit ederek bize muhteşem bir uyarı eşliğinde paha biçilmez hazineler mi sunuyor?!

Yıllardır zihnimde tekrar edip duran bu sorgulamayı yazıya dökmek bir türlü nasip olmamıştı. Öyle ya bilinçlerin, "Allah" diyerek bu isim altında bir tanrıya tapınmaktan hala bütünüyle sıyrılmadığı, bocaladığı bir düşünce düzleminde Allah işaretini bizde mevcut bir mekanizma olarak okumaya girişmek; hem cesaret hem de bir şeyleri göze alabilme sorumluluğu gerektiriyordu. Ehlinin yakın dönemde "Ayetel- Kürsi ve Beyin" bağlantısına dair verdiği şu işaretler cesaretimizi ve iştihakımızı kamçılardı:

'Her an beyne yönelip ne istiyorsan iste! Sendeki esma mertebesidir o halogramik esasa göre! Göklerin ötesindeki tanrıyla değil beyninin derinliklerindeki, hakikatındaki esma mertebesiyle muhatapsın! '

Yüzmilyarlarca galaksili çok boyutlu evreni Yaratanın uyku kavramı düşünülemez! "ne uyuklar...." diyen Ayetelkürsi beyinden mi söz ediyor?

Hakikati Allah Esmasından olan beyin, "ne uyur ne de uyuklar"! Her an tüm Esmayı açığa çıkaran ise beyin, Ayetelkürsi bu Hilafete mi işaret? (Ahmed Hulusi)

Bizler "Allah'tan istenir ne istenirse" diye öğrenmişken Ehlinin, oldukça çarpıcı bir cümleyle "Her an beyne yönelip ne istiyorsan iste!" demesi sanıyorum basiretli gözlerden kaçmadı! Beyinden istemenin gerekçesi de "Bizdeki Esması Mertebesinin beyin olduğu" vurgusuyla açıklanıyor. Sonunda da ötelelerde bir tanrıyla değil beynin derinliklerindeki, hakikatimizdeki esma mertebesi ile muhatap olduğumuz söylenerek bütün dikkatler beyni tanımaya çekiliyor.

Evrende sayısız canlı formu, bizim hayalimizin çok çok ötesinde türler, çeşit çeşit yaşamlar sürerken bize ve bizim dünyamızın canlılarına mahsus uyku ve uyuklama hali gerçekten bir yaratıcıya atfedilebilir mi ki ayette Allah için uyku ve uyuklama onu tutmaz ifadesi geçiyor? Yoksa burada, algımızda yaşanan bir durum üzerinden bizde Allah tasarrufunun nasıl işlediği mi bize fark ettirilmek isteniyor?

Göklerin ötesinde bir tanrı değil de hayatiyet kaynağımız beynin derununda işleyen bir mekanizma ise gerçeğimiz, Ayetel Kürsiyi nasıl okumalıyız?!

Ayetel Kürsiyi Anlama Kodları:

Bir ayeti, bir hadisi tefekkür ederken anahtar, mihver bazı hususları çözümlmek; yapılacak tefekkürde isabet

kaydetmenin olmazsa olmazıdır. O nedenle öncelikle Ayetel Kürsi'yi ele alırken onun mana ekseninin bel kemiğini oluşturan bazı kelimeleri algı dünyamıza indirerek anlaşılır hale getirmek ilk gayretimiz olacak.

Kur'an-ı Kerimi doğru anlamada kuşkusuz ana işaret levhalarımız ayetlerde geçen Allah Esmalarıdır. Onların anlamı ve ayetteki konumları ne derece okunabilirse ayet de o derece idraklerde yer edinecektir. Bir de ayetlerde geçen özel kelimeler vardır ki onların anlaşılması da hükmün ruhunu okumayı kolaylaştırır. Bu ayette özel kelime; "KÜRŞİ". Şimdi bunları ve anlamlarını sıralayalım:

KÜRŞİ: Sözlük anlamı olarak sandalye, taht ve hitabın açığa çıktığı mahal anlamları taşıyan kürsi kelimesi bugüne değin hep uzayda, evrende, bizim idrakimizi aşan manevi bir saha gibi anlaşılmalıdır. Oysa yaratılan her şeyin hem madde hem mana boyutu mevcut. Daha doğrusu bir şeyi maddi veya manevi diye iki kısma ayırmak da şirkin bir çeşididir ki idraklere perde çeker. Şu halde Kürsi kelimesi her ne kadar aşkınlık ve dış dünyamızda çok büyük bir alan işaret etse de mutlak surette bunun bizde de bir karşılığı olmalıdır, vardır.

Kelimeyi çeşitli tefsirler, sözlükler ve eserlerden tetkikimiz neticesinde geldiğimiz noktayı açıklamadan önce bu kelimenin hadiste; Resulullah (sav) dilinde nasıl geçtiğine bir göz atalım: "Dünyanız ve yedi kat semâ, Kürsi'nin içinde çöle atılmış bir yüzük halkası kadardır. Kürsi de Arş'in içinde gene çöle atılmış bir yüzük halkası gibidir." (Hz. Muhammed sav)

Kürsi kelimesinin tasavvufi bir tanımında da "Rububiyete dönük hükümlerlik" tan bahsedildiğini görüyoruz. Arş kelimesi ise "Sonsuz- sınırsız planda ilahi hükümlerlik" bildiriyor. Daha sade söylemek gerekirse "Belli bir mananın beş duyu düzeyine inmemiş, sınırsız haline Arş", "Beş duyuca algılanır ve değerlendirilir haline Kürsi" dendiğini bu konudaki tanımların işaretinden sezebiliyoruz.

Yine "Allah'ın mikrodan makroya, evrensel planda ve evren içre evrenlerde, görünen- görünmeyen, bilinen- bilinmeyen tüm birimlerde ve âlemlerde tasarrufuna, hükümlerliğini açığa çıkışına Arş", "Belli bir birimde, belli esma grupları halinde, terkipsel yapılar halinde açığa çıkışına da Kürsi" tabir edilebilir.

Olayı insan düzeyine indirirsek, insanın sonsuz sınırsıza dönük, birimliliği ile kayda girmeyen ve "Kalp" olarak belirtilen boyutuna Arş; bu âlemden algılanır ve değerlendirilebilir, varlığını ve varlığının gereklerini oluşturan, bizde de "Beyin" adı altında işlevlerini yürüten boyutuna Kürsi dendiğini kolayca anlayabiliyoruz. Geldiğimiz bu noktayı arş ve kürsi kelimelerinin basit sözlük anlamlarına bağlı kalarak da misallendirirsek sanırsız zihinlerde çok daha güzel oturacaktır. Arş neydi? Hükümlerlik. Filanın hükümlerliği, falan yerdeki krallık, hükümlerlik değil âlemden hükümlerlik adına akla gelebilecek tüm boyutlarda bunun oluşumu Arş.

Kürsi neydi? Taht. Arşta sonsuz- sınırsız bir hükümlerlik söz konusu iken Kürside surete büründü, algılanır hale geldi, tek bir kralın, tek bir ülkenin tahtı olarak algı dünyamıza girdi.

Hepsini derlersek; bizde sonsuz- sınırsıza dönük arş boyutunun Kalp, sonsuz- sınırsızın tasarrufunun bedenimizi, ruhumuzu ve düşünsel dünyamızı idare eden açığa çıkışına da Beyin diyoruz. Şu halde Ayetel- Kürsi; Kürsi Ayeti; BEYİN AYETİ dir!!!!...

Başta aldığımız hadise dönersek, ne buyurdu Allah Resulü (sav)? "Dünyanız ve yedi kat semâ, Kürsi'nin içinde çöle atılmış bir yüzük halkası kadardır. Kürsi de Arş'in içinde gene çöle atılmış bir yüzük halkası gibidir."

Dünya malum, içinde yaşadığımız güneş sistemi. Kürsi; galaktik boyutun Samanyolunun işareti, Arş ise evren içre evrenler. Diğer bir bakışla Dünya, bireysel- beşeri kimliğimiz. Kürsi; bireysel kimliği de oluşturan ama onunla sınırlanamayan engin esma özellikleri barındıran beynimiz. Arş, beynimizde mevcut esma terkiplerini de oluşturan sonsuz- sınırsız Allah Esmalarının açığa çıkışı mahalli Kalbimiz. Buna göre hadise bakalım şimdi:

(Dünyanız) Bireysel kimliğiniz ve yedi katlı bilinç boyutunuz (Kürsinin) Beynin özellikleri ve işlevleri yanında çöle atılmış yüzük gibidir. {O kadar küçük ve o kadar cılızdır.} (Kürsi de) Beyin de (Arşin) Kalp boyutunun içinde (Terkipsel, birimsel, belli esma gruplarınca çerçevelenmiş haliyle) çöle atılmış yüzük gibidir.

Şimdi sanıyorum daha net anlaşıldı.

Ayetel Kürsi yani Beyin Ayeti tefekkürümüze oldukça uzun bir giriş yaptığının farkındayım. Bu derece detaylı olarak adeta ilmek ilmek işlercesine konuya yaklaşmam, ileride ayet bölümlerine getireceğimiz yorumların hangi zemin üzerinde bina edildiğini göstermek, bunun bilinçlerde şeksiz- şüphesiz yer etmesini kolaylaştırmak için. Kürsi ve Arş anlaşılır biçimde irdeledikten sonra girişin son bölümü olarak Ayetteki Esmalara da hafifçe dokunalım, sonra beynin fonksiyon ve işlevlerine açıklık getirdiğini düşündüğümüz bu ayeti tefekküre girişelim.

HU: Ayette 5 yerde açıkça Hu olarak, 6 yerde de zamirler içinde olmak üzere toplam 11 kere tekrar edilen HU esması; Allah'ın her birimin özünde o birimin terkip kaydına girmeksizin, ilahi özellikleriyle var oluşunu ifade eder. Birimin algılanabilir boyutunun derununda saklı öz boyutun adı; Hu'dur.

Bu doğrultuda beynin beş duyu dünyamızda bizimle, bizim için açığa çıkardıkları olduğu gibi beynin derununun Hu olması hasebiyle bizde, bizimle kayda girmeksizin, bize sormadan, danışmadan ortaya koydukları da hayli fazladır. (Bunun geniş açıklaması ileride gelecek.)

EL- HAYY: Kısaca her birimde o birimin hayatiyetinin, bu âlemden bedensel- biyolojik var oluşunun devam ettirilmesi

Hayy esması ile ifade edilmiştir. Her birimde Allah'ın o birimin enerji kaynağı olarak var oluşunu simgeler.

EL KAYYUM: Var olan her birimin varlığını onun varlığından güç alarak ayakta tutuşu, ikame edişi, sürdürülebilir bir yaşam hali Kayyum esması altında ifade edilir.

EL ALİYY: Soyuta, anlam dünyasına, şekle ve surete sokulamayacak oluşumlara dönük büyüklük ve yücelik ifade eder.

EL AZİYM: Somuta, madde ve beş duyu âlemine, şekle ve surete dönük büyüklük ve yücelik ifade eder.

El Aliyy ve El Aziym esmalarının ifade ettiği anlamların farkını da misalle gösterirsek, işaret ettikleri mana her ikisinde de yücelik- büyüklük bildirse de bu yüceliğin nitelik- nicelik farkı biraz daha belirginleşecektir. Araplar, görülebilir ve kısmen de olsa değerlendirilebilir büyüklükler için AZİM- AZAMET kökünden kelimeler kullanır. "Ağrı dağı, Hasan dağından daha büyük ve yücedir" derken aziym kelimesi ile bu vurgulanır. "Ahmet'in boyu Mehmet'ten uzundur" derken de aziym kullanılır. "Ahmet'in ilmi Mehmet'ten yüksektir, ahlakı da ondan yücedir, onun fevkindedir" demek içinse Aliyy kullanılır.

Namaz rükünlerini hatırlayınız. Henüz benliğinizin yere bütünüyle yapışmadığı, benliğinizle var olduğunuz esnada, yani rükûda Allah'ın Aziym ismi ile zikreder; Sübhane Rabbiyel Aziym deriz. Benliğimizin, varlığımızın, kimliğimizin bütünüyle yere serildiği, varlığımızın eridiği secde halinde de Aliyy ismini zikreder; Sübhane Rabbiyel A'la deriz. (A'la ve Aliyy aynı köktendir.)

Neden yerine göre değişti zikir? Rükûda varlık var, eğilme var, tam bir yok oluş henüz oluşmamış. Beş duyu âlemine yönelik bu durum, göresel büyüklük ifadesi olan Aziym esması ile zikri getirmiştir. Secde ise yok oluş timsalidir. Artık görülebilir, algılanabilir bir büyüklük kalmamış, bütünüyle soyut mana evreniyle bütünleşme yaşanmıştır. Bunun için secdenin zikri de A'la'dır. (Ayette yeri gelince bu manalar doğrultusunda bu esmaların işlevlerine detaylı girilecek.)

Evet, Sevgili Dostlarım; Ayete'l- Kürsinin şimdiye kadar genel kabul gördüğü şekliyle sadece "ALLAH'IN ÖZELLİKLERİ"ni değil, "ALLAH'IN BİZDE KENDİNİ SEYİR MAHALLİ BEYNİN ÖZELLİKLERİ, FONKSİYONLARI VE İŞLEMLERİ"ni anlattığı tezinden yola çıktığımız bu çalışmada, böylesi bir girişle yol haritamızı belirlemiş olduk. Ayete girmeden hemen önce bu konudaki diğer hadisleri de hatırlayalım:

"Bakara Sûresi içinde bir âyet vardır ki, O, Kur'ân âyetlerinin reisidir... O, bir evde okunduğu zaman, içeride şeytan varsa mutlaka çıkar. Bu, Âyet'el Kürsi'dir!"

"Her şeyin bir zirvesi vardır. Kur'ân'ın zirvesi de Bakara Sûresi'dir. Bakara Sûresi'nin içerisinde bir âyet vardır ki; o Kur'ân âyetlerinin reisidir... Âyet'el Kürsi!"

Bir gün Hazreti Rasûl AleyhisSelâm yanında bulunan Ebu Münzir'e şöyle sordu:

- Yanındaki Allâh'ın kitabında hangi âyet daha büyüktür biliyor musun?

Allâhu lâ ilâhe illâ HÛ* eHayy'ül Kayyûm ... dedi Ebu Münzir. Rasûlullâh (s.a.v.):

- Ey Ebu Münzir... İlim sana kutlu olsun! buyurdu.

...

Şimdi Ayetel Kürsi'ye başlayabiliriz.

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim:

Allâhu lâ ilâhe illâ HÛ* eHayy'ül Kayyûm Allâh ki, kendisinden başka ilah, tanrı yoktur sadece HÛdur! Hayy ve Kayyumdur.

BEYİN Kİ; İNSANIN ÂLEMİNDE KENDİSİNDEN BAŞKA YÖNELİŞ VE AÇIĞA ÇIKIŞ KAYNAĞI OLMAYANDIR. O (BEYİN) HAYYDİR, KAYYUMDUR.

Beyin Ayetini Gördünüz mü? -II-

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim:

Allâhu lâ ilâhe illâ HÛ* eHayy'ül Kayyûm

Allâh ki, kendisinden başka ilah, tanrı yoktur sadece HÛdur! Hayy ve Kayyumdur.

BEYİN Kİ; İNSANIN ÂLEMİNDE KENDİSİNDEN BAŞKA YÖNELİŞ VE AÇIĞA ÇIKIŞ KAYNAĞI OLMAYANDIR; HU'DUR. O (BEYİN) HAYYDİR, KAYYUMDUR.

Allah'ın esmasıyla birimlerin özünde var oluşuna HU esmasının karşılık geldiğini belirtmiştik. Ayetin bu ilk bölümünde Allah'ın tanrı olmadığı, Hu oluşu vurgulandıktan sonra Hayy ve Kayyum esmaları zikredilmiş.

Allah tasarrufunun beyinden açığa çıkmakta oluşu sebebiyle biz bu ayeti; BEYİN Kİ; İNSANIN ÂLEMİNDE KENDİSİNDEN BAŞKA YÖNELİŞ VE AÇIĞA ÇIKIŞ KAYNAĞI OLMAYAN HU'DUR. O (BEYİN) HAYYDİR, KAYYUMDUR diye okuduk.

HU; birimlerin özündeki Allah'ın timsali ise Hu sıfatının karşılığı olanın da tıpkı Allah sıfatlarında olduğu gibi Samed-Ahad gereğince Benzersizlik ve Kendi Kendinelik halini yaşayan olması doğal ve zorunlu bir sonuçtur. Şu halde beynin; insandaki varlığının Hu Samed gereği dışı muhtaç olmayan, Ahad gereği kendi kendinelik halini ihtiyaç ve acziyete yer bırakmayacak biçimde yaşayan olduğu sonucuna eriyoruz.

İLÂH kavramı; kendisine yönelenlerin biricik Rabbi, yegâne hayat ve enerji kaynağı oluşu işaret eder. İlah deyince dışarıda- ötede bir tanrı düşünen beşer zihninin bu yanılması yıkmak için ayet ilah olmama vurgusundan hemen sonra Hu'yu getirmiştir. Bu da hayat kaynağının, yöneliş mahallinin, rızık verenin, besleyenin dışarıda veya ötede değil bizzat içeride, öзде, kendinde mevcudiyetini gösterir.

Hücrelerden organlara, eklemlerden damarlara, kan akışından doku sıralanışına, nefesten iskelete kadar bedeninin mikro-makro planda tüm işleyişi beyne bağlıdır, beyin iledir! Beyin yoksa insanın ne bedeni varlığından ne de ruhsal kimliğinden söz edilebilir. Düşünün, kolu kesilen yaşayabilir, bacağı kopan yaşayabilir, bir organı rahatsızlanan da yaşayabilir. Ama insan tek bir durumda yaşayamaz; kafası kesilirse! Kafa kopmuşsa beynin bedenle bağı kesileceğinden, enerji akışı ve yaşam durur! Sanıyorum, beynin bedene ve bilince nispetle biricik hayat ve enerji kaynağı olduğu böylelikle zihnimizde berraklaşmış oldu. Bu bapta Ehil bir zatın şu sözü de oldukça anlamlı: “Şayet Resulullah'ın etrafında onu anlayacak yüksek bilinç sahipleri olsa, çağdaş gelişim de şimdilerdeki gibi olsaydı, Resulullah Rab kavramını kullanmaz, onun yerine doğrudan Beyin der idi. Toplumsal bilinç hazır olmadığı için Rab kavramını kullanmıştır!”

ENTEGRE TESİS

“Beynin Samediyeti nedir, nasıl anlaşılmalıdır?” sorusunu biraz açmak gerektiğinin farkındayım. Samed esması som, bölünme olmaksızın tekil anlamlarına gelir. Öteden beri yapılan açıklamaların ekserisinde ise bunun bir ihtiyaçsızlık hali olduğu zikredilmiştir. Biz Samed ve Hu manalarının ikisini de bir noktada yoğurarak daha canlı ve anlaşılır bir kelime ile konuya yaklaşacağız. Bunu da en güzel ENTEGRE kavramı açıklar. Bazı tesis ve fabrikalarda gördüğümüz bu ifade o işletmenin dışarıdan malzeme alımı ile değil, her şeyini kendi içinde dönüşümlerle, kendi imkânları ile sağlayan bir müessese oluşunun sanayi dilindeki karşılığıdır.

Evet dostlarım; Beyin Samediyet ve Hu mazharı olması nedeniyle entegre bir sistemdir ve böyle işler. Dışarıdan hiçbir şeye muhtaç olmadığı gibi daraldığında, kaynakları tükendiğinde kendi kendine yeni mekanizmaları devreye sokarak hayatiyetini devam ettirecek donanıma da kudrete de sahiptir. Şimdi bunu bazı canlı misallerle açıklayalım.

Uzak Doğuda 70 yaşına geldiği halde senelerdir bir gram yemek yememiş, su içmemiş insan örnekleri okuduk değil mi? <http://www.haberturk.com/yasam/haber/511405-70-yildir-hic-yemeyen-ve-icmeyen-adam>

Resulullah (sav) e gelerek ara vermeden yoğun oruç tutmaktan zayıf düşenlerin hallerini arz ettiklerini, Allah Resulünün de onlara “Ben, sizin gibi değilim. Çünkü ben Rabbim tarafından doyurulurum ve su içirilirim” buyurduğunu biliyoruz. Resulullah da nihayetinde beyin taşıyan bir insan ise “Beni Rabbim doyurur- içirir” ile hangi beyin mekanizmasına işaret etmek istemiştir acaba?

Bu iki misalde yaşanan nedir?

Kanaatimizce burada beynin alışılmış algılara ve vücut sinyallerine dayalı sisteminin dışında farklı devrelerinin olduğu ve istenirse bunların da işleve alınabileceği gösterilmektedir. Şöyle ki; karnınız acıkır mideden beyne sinyal gider, açlık hisseder, yemeniz içmeniz gerektiğine ikna olur ve bunları yaparsınız. Acıkan ve susayan beyin değil, midedir. Şimdi şöyle düşünün, beynini iyi kullanan bir insan, midesinden gelen sinyalleri bilerek ve isteyerek kesse veya o sinyallerin karşılığını bedene yeme içme değil de başka faaliyetler olarak verse acaba durum ne olur? Kanaatimizce insanda böylesi bir kudret vardır. Yeme ihtiyacını oluşturan ve bağırsak beyinden gelen sinyalleri keserek “Ey midem seni anlıyorum ama ben seni yemekle değil, okuma ile sohbet ile tefekkür ile doyuracağım” kodunu beyne verdiğinizde, onun itiraz edeceğini zannetmiyorum. Çünkü siz, sizde hükmünü dileyene entegresiniz ve yeni hükümlerle bu akışı yönlendirme gücüne sahipsiniz. İşte Hintli adamın 70 sene aç- susuz yaşaması da beyne verilmiş buna benzer bir kodla mümkün olmuştur diye düşünüyorum.

Resulullah (sav) ise gelmiş geçmiş ve gelecek insanlık alemi içinde beynini tam kapasite ile ve bütünüyle kullanan tek örnek olduğundan yeme- içme boyutunun emrine girmeksizin üst bir kodlama ile bunu yapıyor olsa gerektir. Bunu bizim âlemimize de “Beni Rabbim doyurur içirir” diye ifade etmiştir. Rabbi, öteden yemek- su yollayan bir yapı değil ise bizzat kullanıp yönlendirebildiği, kendi içinde farklı mekanizmalarını devreye alıp çalıştırabildiği beyninden başkası olabilir mi?...

İBADET; BEYİN AÇMA ÇALIŞMASI

Sadece yeme- içme noktasında değil, dua gibi düşünsel talepler konusunda da beyin dışarıya muhtaç değildir. Çünkü o bütünüyle bir esma havuzudur. Bilimsel gelişmelere paralel tasavvufi değerlendirmeler neticesinde gelinen noktada Kur'an'ın KEVSER HAVUZU dediğinin de neredeyse % 80 i su olan beyin olduğu çok açıktır. “Biz sana kevseri verdik” buyrulurken insana verilenin ahrette, uzak gelecekte görülecek olan bir su havuzundan öte sonsuz- sınırsız açık

beyin kapasitesi olduğunu lütfen ama lütfen görelim artık!

Bu kapasiteyi uygun çalışmalarla kullanabilen insan için hayallerini, ideallerini, dualarını hayata geçirmek olağanüstü bir durum değil, gayet sıradan bir beyin çalışmasıdır. Dinde ibadet adı verilen çalışmaların tamamı da bir anlamda ölmeden evvel beyin kapasitelerini çalıştırır ve kullanır hale gelmemiz içindir. Yoksa sizin namazınızla, sizin orucunuzla, sizin nafilelerinizle memnun olacak bir tanrı yoktur bir yerlerde! Sizin ibadetinizi gözleyerek sizi cennete veya cehenneme atacak biri de yoktur! Ya niçindir bunlar? Hem dünyada hem dünya sonrasında cennet denen huzur ve kendisiyle barışıklık halini yaşamak içindir. Beyin kapasitesini açamayanın ve kullanamayanın hem dünyada hem ahrette hali dinde cehennem ateşi olarak ifade edilmiştir. Bunun da manası pişmanlıklar, keşkeler, kahırlar, ümitsizlikler ve doyumsuzluklar ile yanma yaşamaktan başka bir şey değildir.

...

HAYY ismi doğrultusunda bedene ve bedene bağlı bilince ve bunların ötesinde ahret bedenimiz demek olan ruha, hayatietini veren de beyindir. Biyoelektrik, biyomanyetik, biyoşimik tabir edilen 3 tip enerji üreten beyin, hem hücrelerin yaşam gıdası kimyasalları düzenlemekte, hem bedenın en ücra noktalarına uzanan sinir ağları ile çalışma sistemlerini komutlarla yönlendirmekte, hem de beden ve bilinçte oluşan neticeleri DNA kodlarımıza ve enerji beden olan ruha yüklemektedir.

KAYYUM ismi doğrultusunda ise her dem diri ve kudretli bir beden yapısı ile doğru düşünme yetilerimizi ayakta tutmakta, sürdürülebilir bir yaşam ortamı sağlamaktadır. Kaim, ikame gibi kelimelerle aynı kökten gelen Kayyum; kurulu bir düzeni çeşitli hiyerarşik yapılarla idare ederek ayakta tutmayı ifade eder.

Nasıl ki bir devletin idaresi tepede cumhurbaşkanından itibaren hükümet, bakanlar, illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar, köy ve mahallelerde muhtarlar şeklinde yürütülmekte ise beynin beden ve bilinç hükümrânlığı da aynı biçimdedir. Bu manada her organ, her hücre kendi içinde de ayrıca beyin sahibidir. Her organ başlı başına bir ülke gibi idare edilir. Tüm organların bileşimi ise vücudumuzu, kimliğimizi oluşturur. Bu manada bedenimiz Birleşik Devletlerden oluşan tepe noktada hepsi de Başkana bağlı olan bir büyük süper güç gibidir.

Yeri gelmişken halen devam edilen ve bizce beyni anlamamızda önümüzü kesen bir yanı sıra da değinmeden geçemeyelim. Dikkat ederseniz tüm dünyada yapılan beyin çizimlerinde kafanın içindeki organ gösterilir ve beyin sapı denen yerde kesilerek beynin bu olduğu gösterilir. Bu çizim eksiktir dostlarım.

Doğru çizim beynin baştan kuyruk sokumuna kadar uzanan kuyruklu halidir. Çünkü omurilik beyinden bağımsız bir organ değildir. (Resim 2)

Ayetin birinci kısmını özetlersek;

-Hu gereği her beyin kendine özel, benzersiz bir potansiyel taşır.

- Samed ve Ahad gereği her beyin kendi kendini yaşatacak ve yaşamını sürdürülebilir biçimde koruyarak devam ettirecek entegre bir sisteme sahiptir.

- Hayy ve Kayyum esmaları çerçevesinde bedensel, düşünsel ve ruhsal yapımızı beyin ayakta tutar. Bedeni sinir ağları ile düşünceyi oluşturduğu eterik beden ile ruhu da ürettiklerini ona yükleyerek ayakta tutar.

-İbadetler; beyin kapasitesini açma ve kullanma çalışmalarıdır.

-Kevser Havuzu bir esma havuzu olan ve yapısı da büyük ölçüde sıvı olan beyindir.

-İnsan dilerse beyne gelen sinyalleri kesme, geri çevirme ve yönlendirme gücüne sahiptir.

-Dua, uzaklarda bir tanrıdan değil, kişinin kendi beyin kapasitesinden ek kapasiteler açılması için yaptığı çalışmadır.

Lâ te'huzuHÛ sinetün vela nevm

O'nda ne uyuklama, ne de uyku söz konusudur.

Ayete'l- Kürsinin bu bölümünde Hu için uyku- uyuklama; bir anlık gaflet hali, kendinden geçme, idaresi altındakilerden ayrı düşme, onları kendi haline bırakmanın söz konusu olamayacağı vurgusunu görüyoruz. Bugüne değin Ayete'l- Kürsinin Allah için bu özellikleri saydığı yaklaşımı sebebiyle maalesef derin düşüncelere girişip sorgulamadık.

Şimdi düşünelim, yüz milyarlarca galaksiyi, akıl almaz, havsalaya sığmaz büyüklükleri, mikrodan makroya saymaya ömrümüzün yetmeyeceği kadar çok çeşitli mahlûkatı yaratan için uyku ve uyuklama gibi insani bir özellik düşünülebilir mi? İnsan ki uzay büyüklüğü içerisinde denizde kum tanesi bile değilken, "Allah kendinden başka hiçbir mahlûkatına da benzemez" iken, yarattığına benzer bir özellik üzerinden kendini anlatıyor olabilir mi? İlim olsun olmasın kuşkusuz buna her mümin hâşâ diyecektir. O halde neden ayette insana has bir özellik zikrediliyor?

Uyku ve gaflet gibi insana ve bir kısım canlılara mahsus bir halin evren içre evrenleri var eden bir yaratıcı için düşünülmesi, bunun üzerinden bir vasıflama yapılması Allah'ın benzersizliği yanında mahlûkata benzer bir misal verme olacağı için uygun düşmeyecektir. O halde ayetin bu kısmı ile anlatılan nedir? Buna geçmeden önce Ehlinin

düşüncemize uyarı ve silkinış telkin eden sözlerini hatırlayalım:

Yüz milyarlarca galaksili çok boyutlu evreni Yaratanın uyku kavramı düşünülemez! “ne uyuklar...” diyen Ayetelkürsi beyinden mi söz ediyor?

Hakikati Allah Esmasından olan beyin, “ne uyur ne de uyuklar”! Her an tüm Esma’yı açığa çıkaran ise beyin, Ayetelkürsi bu Hilafete mi işaret? (AH)

Şunu görelim artık. İnsan üzerinden, insanın dünyası ve onun dünyasında oluşunlar, açığa çıkanlar anlatılıyor bize. Bize, bizim hallerimizden hareketle içinde yaşadığımız sistem ve onun işleyiş mekanizmaları anlatılıyor. Uyuklama ve gaflet insanda yaşanıyor ise insana şu deniyor; “Seni uyku ve gaflet bassa da sende, seninle de kayda girmeyen, dilediği gibi çalışmasını yürüten bir boyut var ey insan!” İşte o boyutun bizim dünyamızdaki adı Beyindir.

Bilimin verilerine göre uykuya yattığımızda organlarımız kalp de dâhil çalışmasını en aza indirir, tabiri caizse bir motorun rolantiye geçişi gibi görevlerini en alt seviyede yerine getirirler. Onlar içinde uyku esnasında çalışmasını bu düzeye indirmeden sinir sistemini, kimyasal destek sistemini, ruha ve DNA ya yükleme faaliyetlerini devam ettiren tek organ beyindir. Uykuda da olsak kan akışı, solunum gibi vücut sistemleri çalışmak durumunda olduğundan beyin için bir dinlenme, ara verme ve uykuya çekilme düşünülemez. Beynin uykuda uyumadığının en açık delili bedensel cihetimizle nefes almamız, düşünsel cihetimizle rüya görmemizdir!

<http://www.kigem.com/siz-uyurken-beyniniz-fazla-mesai-yapiyor.html><http://www.allahvesistemi.org/ahmedhulusidekavramlar/B/beyinuyurmu.htm>

Buraya kadar uyku ve gaflet hali basmayanın Allah değil, Allah Esmalarının bizde açığa çıkış mahalli beyin olduğunu anlatmaya çalıştık.

“İyi de beyin uyumuyor, gaflete düşmüyorsa n’olmuş yani? Anladık da bu bize ne mesaj veriyor?” sorularınızı duyar gibiyim.

Evet, dostlarım benim de gelmek ve cevabını irdelemek istediğim sorular bunlar zaten. Beyne uyku ve gaflet basmadığını bilmek bize ne kazandırır, neleri fark ettirir, algımızda neleri değiştirir? İşte can alıcı nokta burası.

Biraz çocukluğumuza doğru gidip eski ilmihal bilgilerimizi hatırlayalım mı? Allah’ı bize nasıl tarif etti büyükler?

Allah görür. Nasıl görür? Kara gecede, kara taşın üstündeki, kara karıncanın, kara gözlerini görür. Allah duyar. Nasıl duyar? Kara gecede, kara taşın üstünde yürüyen kara karıncanın ayak tıkırtılarını dahi duyar.

Allah’ın görme ve duyma sınırsızlığını anlatmak için taze beyinlere, çocuklara verilen bu misallerin öteden seyreden, tepeden bakan kocaman bir tanrı algısı doğurduğunu o yıllarda anlamasak da bugün artık kolayca görebiliyoruz. Bu dışsal anlatım hal ve hareketlerimizin kaydedilmesi, amel defterine yazılması konusunda da devam etti. Bakın anlatıma;

Dört bir yandan sizi gözleyen Allah’ın melekleri var. Melekler ilahi kameralarla her halinizi filme çekiyorlar. Yarın ahirette bunların hepsi önünüze konacak!

Dışarıdan çekilen bir film ve dışarıda bir yere tutulan kayıt?! Ta seneler hatta asırlar sonra önümüze gelmesi beklenen bedeller; ödülleri veya cezalar?!

İşte hepimizi az çok etkileyen bu dışsal anlatım ve öteleme inançlarını kökünden sarsacak ve değiştirecek bölüm ayetel kürsinin şu an okumakta olduğumuz kısmıdır.

HER AN KAYIT, HER AN YARATIM, HER AN BEDEL

“Hiçbir insan dünyada yaşamıyor. Her insan kendi dünyasında yaşıyor.”

Modern bilimin verileri bize gösterdi ki gözümüzle görüyoruz dediğimiz dışarıda oluşun görüntü değil, dışarıdaki suretin beynimizde, beynimizce yorumlandıktan sonra algımıza düşmüş hali. Dışarıda duyuyoruz dediklerimiz de beynimizin içinde oluşun titreşimlerden ibaret. Her birimiz beynimizde oluşun algıları, bilgi paketlerini dışarıda görüyor, duyuyor gibi izliyoruz. Aslında hepsi beynimizin içinde oluşuyor. Biz beynimizin içinde oluşun hayata “Dünyamız” diyoruz. Bu doğrultuda her beyin farklı veritabanları ve birikimler taşıdığından herkesin dünyası farklı farklı gelişiyor. İşte bu manada hiç kimse dünyada yaşamıyor, herkes kendi dünyasında yaşıyor, kendi dünyasınca algılıyor, kendine göre değerlendiriyor.

Uyku- gaflet basmayan beyin duyduklarını, gördüklerini, sezdiklerini, biriktirdiklerini, aldığı genetik ve astrolojik tesirleri sürekli biçimde yoğurarak bize bizim dünyamızı, hayal dünyamızı yaratıyor. “Âlemlerin aslı hayaldir” demek bir manada “Her beyin kendi içinde yaşadığı sanal dünyası vardır” demektir. Hepimiz kendimize özel sanal dünyamızda yaşıyor ve ne acıdır ki bu sanal görüntüye safça, pervasızca “Kendi gerçeğimiz” diyoruz! Vay bize vaylar bize!

Beyin denen kod çözücü ile hayata baktığımız, bakmak zorunda olduğumuz için de şu acı realiteyi kabule mecburuz: “Her birimiz kendi sanal dünyamızda yaşadığımız içindir ki henüz hiçbirimiz dünyanın gerçeğini görmedik!” Daha da ileri gidelim. Her birimiz, birbirimizi beynimizin içinde oluşun görüntü ve yorumlarla tanıdığımız içindir ki birbirimizin hakikatini daha henüz hiç görmedik! Evet, henüz birbirimizi hiç görmedik! Bu manada anne- baba çocuğunu, koca

karısını, kadın kocasını henüz gerçek boyutu ile hiç görmedi! Çoğu insan da sorgulamadığı ve beynini kullanmadığı için hiç görmeden bu alemden göçüp gidecek âmâ olarak ne yazık ki!..

Tasavvufta meşhur olan “Rabbim bana eşyanın hakikatini göster” duası, “Beynimi en üst düzeyde kullanayım ki beş duyunun bana oynadığı oyunlardan, sanal görüntülerden, illüzyonlardan kurtularak gerçeği izleyeyim” talebidir.

SUÇLAMA, YARGI, SAVUNMA BIRAKMAYAN MEKANİZMA

Dışarıda değil beynimizde oluşan sanal dünyada yaşadığımızı ve dışarıdan gelen bilgileri, verileri de o sanal dünyaya göre değerlendirdiğimizi böylece tespit ettikten sonra “Uyku ve uyuklama tutmaz” ifadesinin bizim dünyamızda açığa çıkışlarına değinelim.

Yukarıda eskilerin verdiği Allah’ın görmesi, duyması ve açığa çıkanların kaydedilmesi misalinin tanrısallık içerdiğini ve doğru olmadığını belirttik. O halde doğrusu ne?

Dostlarım; hiçbir an gaflet etmeyen beynimiz, bizden açığa çıkan düşünce, hareket, eylem, tavır, duruş olarak bedeni ve düşünsel dünyamızda oluşan ne varsa hepsini her an 3 biçimde değerlendirerek kaydetmektedir:

1-Veritabanımıza kaydedilerek bakış açımız, hayat tarzımız biçimlenmektedir.

2-Ruh dediğimiz hologram bedenimize işlenerek ahirete dönük karşılıklar oluşmaktadır.

3-DNA kodlarımıza yüklenerek bizden sonraki nesillere aynıyla aktarım sağlanmaktadır.

4-Beyin içinde belli yaratım süreçlerine dâhil olarak bir sonraki anımızın nasıl oluşacağını yol haritası çizilmekte, adeta bugünümüzle yarınımızın, şu anımızla bir sonraki anımızın mayası oluşmaktadır.

Konuyu misalle açarsak sanıyorum çok daha güzel anlaşılacaktır. Siz şu an bir konuda üzüntülü, kahırlı ve içerlenmiş olarak gönlü kırık mısınız? Bakınız beyniniz bu halinizi nasıl değerlendiriyor?

1-Kırıklık ve üzüntü veritabanınıza işleniyor ve bundan sonrasına kırık, isyankâr, küskün bir kişilik olarak bakış açınız biçimleniyor. Bu ne demek mi? Şu an ki üzüntünüz, yarınlarınıza da etki edecek demek!

2-Ruh adlı ahiret bedeninize üzüntü kaydınız girdiğinde ahirete dönük olarak, üzüntüden beslenen sonsuz boyutun yaratıklarına gıda veriyorsunuz! Kimle onlar? Dinde adı Zebani olarak geçen cehennem boyutunun azap edici kuvveleri. Hologram bedeniniz aynı zamanda astral enerji bedeniniz olduğundan şu an burada yaşayan negatif yapıları da kendinize çekiyor, besliyorsunuz. (Cinlerin temel gıdası; üzüntü, isyan, kırıklık, küskünlük ve tamah, hırs gibi negatif üretimlerimizdir.)

3-Üzüntü ve isyanınız DNA kodlarınıza da işleniyor ve siz sadece doğacak çocuklarınıza değil sizden sonra gelecek tüm neslinize üzüntü adlı negatif bir yaratım kodu veriyorsunuz.

Gördünüz mü? Basit bir üzüntü ve çöküntü hali başımıza neler açtı?!

Bu misalimiz negatif oldu. Bir de pozitif misal verdikten sonra genel değerlendirme ile söz bohçamızı toparlayalım. Siz şu an bir fakire infakta bulundunuz. Birini sevindirdiniz, o sevindiği için sizin de gönlünüz sevinç ve huzur dolu. Bakalım beynimiz nasıl işliyor bunu?

1-Sevinç ve huzur haliniz veritabanınıza işleniyor ve bundan sonrasına sevinçli, huzurlu, kendisiyle barışık bir kişilik olarak bakış açınız biçimleniyor. Bu ne demek mi? Şu an ki sevinciniz, yarınlarınıza da etki ederek sevinç süreçleri devam edecek demek!

2-Ruh adlı ahiret bedeninize sevinç kaydınız giriyor ve ahirete dönük olarak huzurdan beslenen sonsuz boyutun yaratıklarına gıda veriyorsunuz! Kimler onlar? Dinde adı Huri olarak geçen cennet boyutunun kuvveleri. Hologram bedeniniz aynı zamanda astral enerji bedeniniz olduğundan şu an burada yaşayan pozitif yapıları da kendinize çekiyor, onları da besliyorsunuz. (Evrenin Nurani yapıları sevinç, huzur, dinginlik, sükûnet gibi üretimlerimizden beslenirler.)

3-Sevinç ve huzur haliniz DNA kodlarınıza da işleniyor ve siz sadece doğacak çocuklarınıza değil sizden sonra gelecek tüm neslinize huzur adlı pozitif bir yaratım kodu veriyorsunuz.

Evet, sadece anlık bir halimizin beynimizde nasıl sonuçlar ürettiğini ve neler yarattığını gördük değil mi? Şimdi soruyorum size, bundan sonra

- “Başıma filanca sebebiyle bela geldi” diyecek misiniz?

- “O bana bunu yapmasa bu sıkıntıyı yaşamazdım” diyecek misiniz?

- “Ben masumum, suçum yok, ne ettiyse o etti” diyecek misiniz?

- “Ben bir şey yapmadım ama Allah beni sınamak için bela yolladı (!)” diyerek hem topu taca atacak hem de egonuzu cilalayacak kendinize kutlu (!) bir elbise giyinecek misiniz?

Beyninin ne ile neyi üretilip önüne koyduğunu bilen, bunların hiçbirini diyemez sevgili dostlarım. Beyninin bu mekanizmalarını ve üretimlerini bilen, ne birini yargılayarak yargıçlık, ne birini savunarak avukatlık, ne de birini

suçlayarak savcılık yapamaz dostlarım.

O sadece “KENDİM ETTİM KENDİM BULDUM” gerçeğine sığınarak tevazu, tevekkül ve teslimiyeti kuşanacak, bu sığınışının karşılığı olarak da üzüntüde yıkılmayarak, sevinçte taşkınlık yapmayarak safi huzur ve denge hali yaşayacaktır. Bunu bilen hali “OLURUNA BIRAKMAK ve AKIŞI İZLEMEK”ten ibarettir.

Uyanık olalım, gaflete düşmeyelim dostlarım. İsterseniz uyuyun. İsterseniz gaflet edin. Bilin ki sizde uyumayan, sizde gaflet etmeyen HU olarak beyin; sizin için güzel- çirkin, iyi- kötü, doğru- yanlış ayırt etmeksizin ona verdiğiniz her mayadan yarınınız, ahretiniz ve nesilleriniz için yaratımlarla dünyanızı oluşturmaya devam etmekte, an be an!

Dışarıda bir amel defteri, dışarıda bir ödül ve ceza kaydı, dışarıda bir levhi mahfuz var mıymış? Yoksa hepsi beynimizde mi bulunmakta ve oluşmaktaymış? Ahhlar ve dualar bizden göğe yükselir, gezinir gezinir de tekrar bizi bulur veya vurur muymuş, yoksa hiçbir yere gitmeden bunları beyin mi oluşturmuş?

“İNSAN BAŞIBOŞ BIRAKILIVERECEĞİNİ Mİ ZANNEDER?” (Kıyame- 36) ayetinin bizde nasıl işlediğini anladık artık değil mi?

“İNSAN İÇİN SADECE ÇALIŞTIĞININ (KENDİNDEN AÇIĞA ÇIKANLARIN) KARŞILIĞI (SONUCU) VARDIR.” (Necm- 39) ayetinde anlatılanın bizde nasıl oluştuğunu gördük ve ikna olduk değil mi?

“ALLÂH ONLARA ZULMETMEDİ, LÂKİN ONLAR KENDİLERİNE ZULMEDİYORLAR.” (Ali İmran- 117) ayeti çerçevesinde yaşadıklarımız için kimseyi suçlamayacağız artık değil mi?

Selam olsun Özüne teslim olanlara.

Selam olsun kendini tanıyarak korunanlara.

Selam olsun gerçeğe kayıtsız şartsız adananlara...

LeHÛ mâ fiys Semâvâti ve mâ fiyl Ard

Semâlarda ve arzda ne varsa hepsi O'nundur.

Sema, insanın soyuta, beş duyu ötesine, düşümsel, hayali alanlarına, halife gerçeğine ve ahirete yönelik boyutlarını; Arz, insanın bedeni, beşeri, beş duyuya dönük birimliliğini oluşturan benlik ve kimlik alanlarına yönelik boyutunu ifade eder. Dikkat edilirse Kur'an ve Resulullah (sav) lisanında sema kelimesi semavat biçiminde hep çoğul kullanılırken, arz kelimesi tekil geçer ve hiçbir zaman çoğulu kullanılmaz. Bunun sebebi esmanın açığa çıktığı alanın tek ve belli bir yer olması ama açığa çıkış biçimlerinin sonsuz- sınırsız olmasına işarettir. Olayı biraz dışarıdan okursak insanlığın yaşam alanı bir tek dünya iken, dünyanın içinde bulunduğu güneş sistemi ve galaksinin muhtelif bilinç ve yaşam katmanları ve boyutları içermesidir.

Özetle, nasıl ki üzerine bina kuracağımız arsa tek ama bina katları duruma ve amaca göre çoklu olarak yükseliyorsa bedensel alanımız üzerinde yükselen bilinç boyutlarımız için de durum aynıdır.

Ayetel Kürsinin bu bölümü ne söylüyor?

Semalarda ve arzda ne varsa, ne açığa çıkıyor, ne hissediliyor, ne yaşanıyor ise hepsi de beyne aittir, beyin tarafından oluşturulmaktadır, beyince ortaya sürülmektedir!

Bu gerçeğin kabulü insana çok yüksek idrakler açacaktır. Yaşadıklarımız hususunda öteleme ve dışarı atma tavrının önünü kesen hakikat de budur. Kabul edeceğimiz o gerçeğin ne olduğuna anladığımız kadarıyla hafifçe dokunalım şimdi.

Sen düşümsel planda bir şeyler mi yaşadın? Dışarıdan birinin etkisi ile olmadı bu, yine kaynağı sende olarak senin dünyana girdi.

Sen bedensel planda bir şeyler mi yaşadın? Öteden biri senin bedenine, kimliğine yarar veya fayda sağlamadı, yine kaynağı ve tohumu sende olarak sen bunu yaşadın. Çünkü ayet bilinç boyutlarında da beden boyutunda da ne yaşadysan beyindeki veritabanından kaynaklandığını, hepsinin kendinden kendine bir işleyişle vücut bulduğunu söylüyor.

O halde gerek soyut ve gerekse somut olarak yaşadıklarımızın, hissettiklerimizin, gördüklerimizin ve düşündüklerimizin tamamı oluşmuş kimliğimizi ifade eden veritabanımızdan hareketle, onun mayası ile vücut bulmakta ve beynimiz tarafından algı alanımıza sokulmaktadır.

Misaller vermezsek olayın işleyişinin tam anlaşılması kaçınılmaz. Öyleyse hayattan misallerle bunu açalım. Bakalım bilinç katmanlarımızda sezdiklerimizi, düşündüklerimizi; beden ve kimlik alanımızda yaşadıklarımızı beynimiz nasıl yaratıyor ve onlara hükmediyor muş:

1- İstanbul kalabalığında bunalmıştı. Bazen başını alıp dağlara çıkmak, bazen de ücra bir Anadolu kasabasında bir bağ evi alarak uzlete çekilmek dilerdi. Sık sık “Bana özel bir Hira mağaram olsa” der sonra da eklerdi “Koca şehirde Hira ne mümkün kardeşim, çekeceğiz işte” çaresiz boyun bükerdi. Geçenlerde sohbet ederken bizi aradı. Bir otoparkta iş bulmuştu, otoparkın tek kişilik kulübesinde gece- gündüz nöbet tutarak görev yaptığından bahisle biraz da sızlanıyordu:

“Sıcak mı dersin, yalnızlık mı dersin, canım sıkılıyor arkadaş.” Hoparlörden dinleyen ortak dostumuz hemen sözü aldı ve beynin bu mekanizmasına işaretle ona şunları söyledi:

“Sen değil miydin Hira isteyen? Sen değil miydin, şehrin kalabalığına razı olmayan? Hiç konuşma arkadaş, duan kabul olmuş, sana Hira verilmiş, otur uzletini yaşa. İstedğin bu idi, beynin talebini yaratmış sana vermiş, daha ne?!”

2- İnsanların kabalıklarından şikayet eder “Medeniyetsizlik diz boyu kardeşim. Eğitim şart. İlla eğitim, illa eğitim.” derdi. Görüştüğümüz bir anda kendisi itiraf etti: “İnsanların hallerini kabullenemedikçe eğitim şart diyordum. Son bir yılda çalıştığım kurumda o derece yoğun hizmet içi eğitim kursları oldu ki yaka siltim. Bir daha ne eğitim şart derim, ne de kimseyi içimden aşağılarım. Ben ettiğimi buldum kardeşim!”

3- Oğullarına düşkün bir anne idi. Ülkemizin keskin siyasi tartışma ve kavga günlerinde oğullarını lise ve üniversiteye yollarken “Aman anarşiye, dövüşe, kavgaya karışmasınlar” niyazını çok çok dillendirdi. Kimi görse bu niyaz ve korkusunu açık ederdi. Onların üstüne titiyor, bir kör ideolojiye kurban gitmelerini hiç istemiyordu anne olarak. Ne mi oldu? Kaç oğlu varsa hepsi de okullarını okumaktan çok ideolojik gayelere adanılar.

4- Sınırlara, baskılara gelemeyen bir talebe idi. Babasına “Ben Amerika’ya gidecek, okuyacak, uzman olacak ve paraya para demeyeceğim” der durur, babası merhum “Hadi oradan berduş, sen liseyi bile bitiremezsin bu gidişle” derdi. İnternet sitesinde sayfasını gördüm. Belediyelere, şirketlere finans, fonlar ve ihaleler konusunda dersler veren saygın bir ekonomist olmuş!

5- Genç kızlığında bazı arkadaşlarının bekar olmasına karşın dul erkeklerle evlenmesini içten içe kınamış hep. Seneler sonra kendisi de dul bir erkekle evlenince şunu fark etmiş; “Kınadığımı hayatıma çektim, ben kendi kendime ettim.”

Örneklere baktığımızda 1. de şehir hayatına razı olmamanın ve sürekli biçimde uzaklık talep edenin talebini beyni yarattı ve onun hiç beklemediği biçimde Hirasını otopark kulübesi olarak şehrin içinde ona verdi. 2. de bazı insanlarda açığa çıkan hallerin de Allah Esması olduğunu unutan, sürekli eğitim şart dedi, dediğini beyni üretti ve bir seneyi sıkıcı eğitim salonlarında bitmez tükenmez ders notları ile geçirdi. 3. de oğullarına aşırı düşkünlüğü sebebiyle terör korkusunu zihninde besleyen anneye beyni besleyip büyüttüğünü verdi ve evlatlarını ideolojik kavgalar içinde buldu. Çünkü beyin sadece dua ve niyetleri değil korku ve nefretleri de yaratır. 4. Örnekte idealist bir genç beynini çevresel aşağılamalardan korudu, el aleme itibar etmeden hedefe iyi odaklandı, köyden şehre değil ta Amerikalara gitti ve dediğini yaşadı. Bunu da ona yaşatan beyni idi. Çünkü beyin düşünülen, sezilen, hayal edilen her şeyi o kişi için yaratmak gibi bir işleve sahipti.

Şimdi de bedeni alanda ve kimlik konusunda bu mekanizmanın nasıl işlediğine bakalım biraz. Buna geçmeden şu hadisi de dikkate alırsak beden bilinç ayrılmazlığını da görüş oluruz.

Bedenleriniz ruhlarınız, ruhlarınız bedenlerinizdir. (Hz. Muhammed sav)

Bu hadis beden boyutunda olanların düşüncüyü, düşüncede olanların da bedeni etkilediğinin açık beyanıdır. Bedenle düşünce arasında ayrılmaz, kopmaz bir bağ vardır. Buna da değineceğiz.

Biz bedende olanları beynin oluşturmasına dönersek, bu noktayı açıklamaya sadece misaller değil bazı reel gerçeklerden de yola çıkarak girelim.

- Tanıştığım bir dost doğum tarihimi ve saatimi sormadan pat diye şöyle dedi: “Kova burcusunuz değil mi?” Şaşırımtım. İyi ama dedim, ben bir şey demeden nasıl anladınız? Gülerek şöyle dedi: “Alnınız açık. Parmaklarınız ince ve uzun. Boyunuz da epeyce uzun. İlgi alanınız da düşünce konuları, yazı ve tefekkür. Bunu bilmek için münecim olmaya gerek yok ki, tipik kova işte.” O zaman anladım ki beyinden start alan yaratım; aldığı astrolojik etkilere göre bedeni biçimlendiriyor!

- Erken yaşta göz altı torbaları oluşmuştu bir siyasi liderimizde. Hastalıkları bilen bir dost onu tv’de izlerken fısıldadı; “Böbrekleri rahatsız. Böbrek rahatsız ise göz altı torbaları erken yaşta oluşur.”

- “Küllü kasırun fitne illa Ali, Küllü taviylun ahmak illa Umar” Bu bir Arap atasözü. Ne mi diyor? “Bütün kısa boylular fitnedir, Hz. Ali hariç; bütün uzun boylular ahmaktır, Hz. Ömer hariç! İşte size beynin karakteristik özelliklere paralel olarak beden arasında kurduğu ilişki!

- “Bana ne yediğini söyle sana kim olduğunu söyleyeyim” vecizesi de alınan gıdalarla beynin karakterleri oluşturmasına harika bir örnek. Artık şunu biliyoruz ki çok et yiyenlerde merhamet, duygu ve şefkat azalıp ego büyürken çok sebze-meyve tüketen vejetaryenlerde duygusallık ve aşırı sevgi, şefkat açılımı görüldüğü bir gerçek. Osmanlı ecdadımızın kasapları ömür boyu bu işi yapmamaları konusunda uyardığını hatırlayalım. Ömür boyu kasaplık yapanda merhamet azalması olduğunu ecdadımız tespit etmiştir.

Bedende bir takım oluşumların yanı sıra beşeri kimlik gelişiminde de beynin sahip olduğu DNA kodları ve bilgi, görgü birikiminin tesiri oldukça fazla.

Tasavvuf okuyan bir dostumun neye ne kadar rıza gösterip hazmettiğini ona göstermek için ağır bulacağı bir sahne kurguladım. Daha sözlerim bitmeden tepki koydu; “Biz Arnavut’uz abi. Arnavutlar hassastır, dikkat et, bu bizi bozar, bize gelmez!” Güldüm ve ekledim: “Hani Allah Kulluğunda ırk ayrımı yoktu, hani tasavvuf insan ayırmazdı, hani veritabanı şartlanmalarımızdan kurtulacaktık. Arnavut ha?! Aşk olsun!” Durdu, düşündü ve “Bağışla abi, bir anlık

refleks, boş bulundum, haklısın.”

“Bir anlık refleks” dediği beyninde ırka ve geleneğe dayalı düşünme biçiminin su yüzüne çıkışından başkası değildi. Beyni, onun kendini kasmadığı, boş bulunduğu anda veritabanını önüne koymuştu.

Siz dostum, içine doğduğunuz ortamın ve kültürün sizi nasıl biçimlendirdiğini fark ettiniz mi?

Yoksa kültürünüz en iyi kültür, milletiniz en iyi millet, eğitiminiz en iyi eğitim, çevreniz en iyi çevre, değiştireceğim hiçbir şey yok, zaten iyi yetiştim ve iyi konumdayım diye mi düşünüyorsunuz? Vah vaaaahhhh. Geçmiş olsun size!..

...

Beşeri kimliğimiz de beynimizin aldığı tesir ve bilgilerle oluştu ve oluşuyor. Değiştirme şansımız var mı? Olmaz mı? Ona ilerleyen ayetlerde işaret gelecek zaten. Şimdilik gelecek yazılara onu bırakalım.

...

Bedende açığa çıkan rahatsızlıkların çoğunun genetikten geldiğini biliyoruz. Bazı organlarımız doğuştan zayıf olarak hayata başlıyoruz. Ve beyin yaşam mekanizmasını sürdürürken bu zafiyeti de acımaya yer olmaksızın işlemeye başlıyoruz. Zafiyetinize göre korunmadığınız sürece de belli hastalıkları yaşamanız işten bile değil.

Hiç dikkat ettiniz mi? Dertlerini içine atanların alın ve yüz çizgileri hep belirgindir ve simalarında üzüntü, hoşnutsuzluk açıkça seyredilir. Yaşam coşkusu fazla olanlarınsa “Hiç yaşını göstermiyor” dediklerimiz olduğuna şahidiz. Mızımız, sürekli şikayetlenenlerde hastalıklar, ağrılar çok görülür. Razı olanlar ise beslenmeleri çok iyi olmasa bile çelik gibi dayanıklı, çıra gibi ateşlidirler. Hepsisi de beynin o kişinin düşüncelerine algısına göre dünyasını yaratmasından ibarettir.

Eski tasavvuf kültüründe “Her kimde var ise göbek ve ense / Şüphesiz ol kişi uzaktır Rabbine” denmesi de bedende oluşan bir durumun düşünsel alanı etkilemesi pek veciz anlatılmıştır.

...

Konunun bir başka cihetine de dokunarak söz bohçamızı bağlayalım.

Yüksek iki dağ arasına çelik halat gererek yürüyen cambazlar görüyoruz değil mi? Derinlere dalıp uzun süre nefes kontrolü ile rekor kıran dalgıçlar da biliyoruz. Yaşı 60’ı geçenler genelde hastalık aciziyeti içinde inlerken 70’inde Boğaziçi yüzme yarışlarına veya uzun mesafe dedeler koşusuna katılanlar da gördük. Ateş üstünde yürüyenler, cam kırıklarında dans edenler, kendi kontrolü ile kalbini durduranlar, ayağını ekleminden çıkarıp yeniden yerine takanları da izledik televizyonlarda.

Nasıl mı oluyor?

Onlar şunun farkındalar; bilinçte ve bedende ne oluyorsa, ne açığa çıkıyorsa beyinden kaynaklanıyor! Bunu bildikleri için önce düşünce kilitlerini kırıyor, bilinç kirlerinden arınıyor, düşünsel bloajlarından kurtuluyor ve sonra da çalışmada, düşünmede azimle hareket ediyorlar. Sonuç normal insanlar nezdinde olağanüstü, mucize, harikulade, olamaz diye nitelense de beyin nezdinde gayet basit bir mekanizma sadece.

İşte, Ehlinin “SİSTEMDE MAZERETE YER YOKTUR” ifadesi ve “O SÜREÇTE (NEFSİNE) ZULMEDENLERE MAZERETLERİ FAYDA VERMEZ” (Rum- 57) ayeti, kanaatimizce anlatmak istediğimiz bu ayette geçen beyin gerçeğinden işaretle vurgulanmaktadır. O süreç uzak gelecekte bir ahiret değil şimdi, şu andır!

Öyle ya sorun kendinize; düşünsel alanınızı da bedensel alanınızı da sizin beyniniz oluşturuyor ve size sunuyor ise, sizin de ibadet ve tefekkür çalışmaları ile beyninizi yeniden inşa şansınız var ise, İslam bunun için tebliğ edilmişse mazerete yer olur mu? Özür geçerli olur mu Allah aşkına?

Kur’an’ın nefsine zulmetmek tabirinin BEYNİN KULLANMAMAK olduğunu sezdiğiniz değil mi?

Hiçbir mazeret ve özür ardına saklanmaksızın beynimizi yerli yerince kullanacağımız bir yaşamın hazmıyla hepimize kolaylaşması niyazı ile...

“MEN ZELLEZİY YEŞFE’U ‘INDEHÛ İLLÂ BİİZNİH”

İzni olmadan onun katında kim şefaate edebilir?

Ayete’l- Kürsi’nin bu bölümünde beynin dışarıdan, kişilerden, çevreden gelecek etkiler, bilgiler, değerlendirmeler karşısında belki de çoğumuzun farkında olmadığı önemli bir özellik ve işlevini çözümlenmeye çalışacağız. Öyle

sanıyoruz ki bu bölüm “Gayret ediyorum ama olmuyor.”, “Çalışıyorum, bir türlü başaramıyorum”, “İçim sıkılıyor darlıktan, stresten çıkamıyorum”, “Her şeyi kabul ediyorum ama büyük dönüşüm ve sıçramama imza atamıyorum nedense?” sorularının da cevabını bize verecek.

Evet, ayetin bu bölümü diyor ki “Beyin nezdinde beynin izni olmadan hiç kimse şefaata edemez.”

Bu gerçeği anlamak için “Beynin katı”, “Beynin izni” ve “Şefaata” kavramlarının öz manalarını öğrenmek önceliğimiz olacak.

Beynin Katı diye kast edilen onun veritabanıdır. Veritabanı nedir pekiyi, neleri kapsar?

Kavramın bilgisayar ve bilişim teknolojilerinin gelişimi ile hayatımıza girdiği malum. Sözlükler veritabanı için şunu söylüyor: “Birbirleriyle ilişkili olan verilerin birlikte tutulduğu yönetilebilir, güncellenebilir, taşınabilir ve anlaşılabilir, kullanım amacına uygun olarak sistemli bir şekilde toplanmış düzenli bilgiler topluluğu.”

Bu manaya beyin açısından yaklaşırsak Veritabanı kısa ve öz olarak, bir beynin yaratılış amacı doğrultusunda üzerinde yükseldiği bilgi- veri deposu, fitrat zemini, oluşmuş programdır. Kabiliyet kapasitesi; yaratılış amacı doğrultusunda sahip olduğu ana eğilimler ve yaşam boyu alacağı ek programlar ile ek kapasiteler demeti diyebiliriz.

BEYİN VERİTABANI VE ONU OLUŞTURAN FAKTÖRLER:

1-Anne- baba kanalı ile kişiye aktarılan iyi- kötü ayırt etmeksizin soyunun tüm bilgi ve kabiliyet birikimi; Genetik Kodlar bütünü. Anne- baba birleşmesinden başlayarak hamilelik ve doğuma kadar alınan dış ve iç tesirler.

2-Doğum tarihi ve saatine göre oluşan burç etkileri.

3-Doğum sonrasında içinde yaşanılan çevrenin eğitim- kültür düzeyine göre buluş çağına kadar oluşan, aşama aşama kemikleşen kişilik ve buna bağlı algılama biçimleri. Alınan eğitim ve yaşanılan çevreye göre şekillenen hayata bakış açısı.

4-Yaratılış amacı doğrultusunda burçlardan yansıyan özelliklere göre kişinin sevdiği- sevmeyenleri, kolaylaşanlar-zorlaşanlar şeklinde kendini gösteren temel eğilimler.

5-İnanç, milliyet, mensubiyet şartlanmaları ile oluşan soyuta dönük değerlendirme tarzları, kültür kalıpları.

6-Yaşanılan büyük acılar veya sevinçler neticesinde oluşan tepkisel kilitlenmeler, etkisel ön kabuller, değerler, şartlanmalar ve duygusal yargılar.

Veritabanı; beyin haritası desek yanlış olmaz. Zaten “Zihin Haritası” diye bir kavram da artık gündemimize girmiş bulunuyor.

Tarifte dikkatinizi çekmiş ise veritabanı sadece donmuş, kemikleşmiş kalıplar içermiyor; kişinin yaşam boyu kendi çaba ve gayreti ile açıp devreye koyabileceği ek kapasiteler, ek kabiliyetler de barındırıyor. Yine veritabanı kalıp bir program değil, güncellenebilir, değiştirilebilir, yenilenebilir, temizlenebilir programlar da içeriyor. Dolayısıyla beyin sadece donmuş, betonlaşmış bilgi ve eğilimleri değil tahlilimizin en başında ifadeye çalıştığımız gibi sonsuz sınırsız açık melekeleri de kendinde barındırıyor. Çünkü beyin, Allah Esmalarının dünyamızda açığa çıkış ekranı, seyir terası bir bakıma.

Veritabanı hakkında bunları tespit ettikten sonra “Beynin izni” ne demek kısaca buna değinelim. Öyle zannediyorum ki veritabanı açıklamamız beynin izin vermesi veya vermemesi hususunda da size bir fikir verdi zaten.

BEYİNİN İZİNİ:

Aldığı tesirler, yüklendiği programlar, genetik kodlar, çevresel şartlanmalar, oluşmuş bakış ve değerlendirme tarzları ne ise kişinin ömür boyu kendini açacağı veya kapayacağı bilgiler- etkiler de onlar istikametinde olacaktır. Kendi yapısı gereği insanın reddettikleri, kaçındıkları, kabullenemeyip sindiremedikleri “Beynin izin vermedikleri”; kabul ettikleri, yönelindikleri, hazmedip yaşama geçirebildikleri de “Beynin izin verdikleri” kapsamındadır!

Şimdi son temel kavramımız “Şefaata”i de güncel tarifi ile zikrettikten sonra konumuzun yaşamdan örneklerini tetkike geçebiliriz. Şefaata, bu çağa İslam Dinini çağdaş anlamda yeni yaklaşımlarla ve bilimsel veriler eşliğinde açan Ehlinin açıklamasında özetle şöyle yer almış:

ŞEFAAT:

1-Manevi Yardım, Doğru Bilgi. Bilincinizdeki basiret perdesinin açılması.

2-Bize, yaşadığımız dünyamızın ve yaşayacağımız dünyamızın gerçeklerinin bildirilmesi. Müminlerin Cehennem’den çıkıp Cennet’e girebilmeleri için arınma yollarını öğrenmeleri. Ölümü tadmanın akabinde süre giden süreçte imanlı kişilere, o ortamın gerçekleri ve kişinin ortamdan kurtulması amacıyla gerekli olan bilgilerin öğretilmesi

3-Kişinin perdeli olduğu hakikatten, o perdesini kaldırarak, işin hakikatını idrak etmesini sağlamak.

4-Perdesi kalkmış bir kişinin, diğerinin bilincindeki basiret perdesini açması. İnsanların, kendilerini arındırmaları için yapacakları çalışmalar konusunda birisinden yardım almaları.

5-Kişiye hangi yanlış anlaması veya değerlendirmesi nedeniyle Cehennem’de yanmakta olduğunu ona idrâk ettirip; onun bu eksiğinden arınmasını sağlamak. Kişinin içinde bulunduğu süreç içinde kendisine azap veren değerlendirme yanlışından kurtulması.

6-Kişiyi yanlış bilgiden arındırarak gerçeği idrak ettirme.

Şimdi, bu bilgiler eşliğinde ayetin anlamını bir kez daha okuyalım:

“MEN ZELLEZİY YEŞFE’U ‘İNDEHÛ İLLÂ BİİZNİH”

Beyin (Veritabanı) izin vermeden, o beyin nezdinde (o beynin sahibine) kim şefaate edebilir?! (Kim manevi yardım, doğru bilgi, dönüştürücü etkiyi o beyne verebilir?)

Beyin veritabanının izin vermesi veya vermemesi olarak hayatımızda etkin olan bu işleve dair canlı misaller üzerinden anlatımımıza devam ederken yaklaşım tarzımızın önce olumsuz durumları gözler önüne sermek olduğunu hatırlatalım. Çünkü ayetteki “Kim şefaate edebilir”, hitabı ile “Şefaate edememe” şeklinde olumsuz bir durum sergilenmiş. Eğitimde bir metot, olumludan hareket ederek gereğe ulaşmak diğer bir metot olumsuzluğu gösterip ondan arıtılarak olumlunun kendiliğinden açığa çıkmasına fırsat vermektir. Olumsuzdan uzaklaşma “Arınma çalışmaları”, olumluya odaklanma da “Okuma çalışmaları” olarak geçer tasavvuf ilminde. Ayetin öne aldığı husus, veritabanının şefaate; OKU’maya izin vermediği durumları tespitle yola çıkmamızı gerektiriyor.

Büyük önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün başarı formülünü açıkladığı şu sözü de olumsuzluğu tespit ederek o noktadaki kilitleri fark etmenin önemi hususunda hayli dikkate değer: “Ben, bir işte nasıl başarılı olacağımı düşünmem; o işe neler engel olur, diye düşünürüm. Engelleri kaldırdım mı, iş kendi kendine yürür.”

Evet, Sevgili Dostlarımız; Veritabanımız bize erişecek şefaate, bizde açılacak hidayete nasıl engel olur, hangi hallerle bu açığa çıkar, neleri fark edersek hiç görmediğimiz kilitlerimizi görür oluruz şimdi bunları ana başlıklar ve çarpıcı misallerle izleyelim.

BEYİN VERİTABANININ ŞEFAATE İZİN VERMEDİĞİ BLOKAJLAR:

1- HASSASİYETLER PERDESİ:

Kitaplarımdan birisi kendisine hediye edilmiş. Çok değil 20 sayfa kadar okuduktan sonra sinirlenmiş, okumayı bırakmış. Neden mi sinirlenmiş de okumayı ve bu ilmi kendine haram etmiş, yazdığı mailden özet olarak görelim: “Bir yazarın öncelikli olarak Türkçe’yi iyi kullanması lazım. Bunun için de yazım kuralları mühimdir. Maşallah sizde imla hak getire. İmlaya dikkat etmeyenden alacağım bir şey olamaz! “ {İmla hassasiyeti ilimden etti. Üstelik bizim bazı özel anlamlara vurgu amacıyla imla hatalarını bilinçli yaptığımızı görmedi.}

...

“Sohbetinizi dinledim, çok da güzel oldu ama sizin gibi biri kravatsız, takım elbisesiz insan huzuruna çıkmamalı. Rahat kıyafetlerle anlatım yapmanız ilminize olan yönelişi etkiliyor ve frekansı düşürüyor bence.” {Anlaşılan emekli bürokrat her yeri devlet dairesi, herkesi de memur görme tutumunu atamamış.}

...

“Şu zatın eserlerini okursan için ferahlayacak, huzur dolacaksın” dedim. Sonra zattan bahsedince parladı: “Allah’a enerji diyen, dinin manevi boyutlarını bilimle, maddeyle açıklamaya çalışan adamı okumam ben!” {Enerji açıklamalarına takıntısı onu ilimden etti.}

...

“Bulduğum şehirde ilmî sohbet edebileceğim arkadaş arıyorum, bana öneriniz olur

mu?” Öneride bulunuyor, filanla görüş diyorum. Görüşüyor ama bir hafta sonra şunu yazıyor bana: “Ona gittim. Evi dağınık. Her yer her yerde. Tertip, düzen sıfır. Ben titiz

biriyim. Dağınık kimselerle arkadaşlık edemem. Yine de sağ olun.” {Titizliği, dost edinmesine de ilmen kendini geliştirmesine de set çekti.}

...

“Gazze konusunu yazıyorsunuz. Mısır’ı da yazdınız. Gezi Parkında tutumunuz farklı idi. Hele Doğu Türkistan ve Kerkük Türklerinin çektiklerine tamamen Fransız kaldınız. Sizin ilimden anladığınız bu mu? Önce herkese adaletli ve olaylara objektif olun. {Arkadaş milli duygulara düşkünlüğünden bizi yargıladı ve çekip gitti.}

- Doktorayı nerede yaptınız?

- Değil doktora, masterim bile yok.

- Bizim dernekte hep profesör ve doçentlerle sohbet ediyorum. 10 kitabınız olunca en azından doktoranız vardır diye düşünmüştüm. {İlim akademisyenden alınır, takıntısı onu bize yabancı eyledi.}

2- ONAY ARAMA TAVRI:

Sizi daha fazla okumak isterim ama merak ediyorum Diyanet yetkilileri görüşlerinizi onaylıyor mu? Söylemlerinize benzer söylemleri olan meşhur düşünürler var mı? {Diyanetin dinde tek onay makamı olduğuna inanmış}

...

"Amcam İlahiyatta öğretim üyesi. Bir ara sizi bizim eve davet edeyim. Sohbetinizi izlemek isterim. {Güya hissettirmeden amcasının onayını üstümüzde denemek istiyor.}

...

- Şeyhim tasavvufta epeyce ismi ve yeri olan biri. Sormamı istedi; silsileniz var mı? Kimlerden el aldınız? Hangi tarikat ekolüne bağlısınız?

- Kimseden el almadım. Kendi ellerim şimdilik düşünmeme, yazmama ve yaşamama yetiyor çok şükür. Bağımsız-bağlantısız yaşıyorum. {Şeyhi onaylarsa ve silsile varsa ilim alacak.}

...

"Annemi babamı bir ikna edebilsem evde okumam ve zikretmem daha kolay olacak. Onları bu ilme kanalize edebileceğim zikir var mı? Varsa üzerlerine okusam iyi olurdu." {Hanım kızımız olayın kendi beyninde biteceğini görememiş, anne- baba onayına tuhaf çare arayışında.}

...

"Mustafa İslamoğlu'dan alıntılarınız var. Bizim cemaatin hocası onun sapık olduğunu söyledi. Başka adam mı kalmadı nakil yapacak? "{Kitabını alıp okumak varken, başkasının lafı ile başkasının ilmini reddediyor.}

3- GEÇMİŞİ DEĞİŞMEZ REFERANS ALMAK:

"Bazı surelere, ayetlere yorumlar yapıyorsun. Elmalılı'ya, Seyyid Kutub'a, Muhammed Esed'e baktım, hiçbirinde senin tarzınla ayet yorumu görmedim. Bu ne cür'et?" {İmam dostumuz galiba Kur'an'ın sadece âlimlere değil tüm müminlere inzal olduğunu unutmuş, her müminin Kur'an'dan yeni hitaplar alması kendisine ters gelmiş.}

"Hz. Mevlana, Yunus Emre, Niyazi Mısri senin gibi her şeyi maddeye, bilime indirmedir. Manevi yüksek halleri bile bilimle açıklamaya kalkıyorsun. Olayın ulviyetini düşürüyorsun. Buna hakkın yok!" {Bahsettiği zatların yaşadığı çağla bu çağın farkını görememiş. Tarihte yaşayana ne denir ki?}

...

Tanrı yok diyorsunuz, vahiy gökten gelmedi diyorsunuz, meleğe meleke dediniz. Yani 1400 yıldır din anlatanlar yanıldı da tek doğru siz misiniz? {Atalar dinine vefa sendromu.}

4- MELEK VE RUHBAN ARAMA:

Bir düşünürü okumuş senelerce. Adamın anne babası ile sorunları olduğunu öğrenmiş, bir çırpıda tüm eserleri kalorifer dairesine atmış. {Hata yapmayan insanüstü bir varlık bulacak da ilim alacak.}

...

Ben birini dinleyecek, eserlerini okuyacaksam önce onun yüzünde nur, gözlerinde içime akan bir enerji görmek isterim. Dediğin adamda bunları göremedim, hissedemedim. {Göklerden (!) nurlu bir melek yere inerse ilim alabilir.}

...

Güçlü, zengin, kelimenin tam anlamıyla tüccar bir din görevlisini önermişler. Isınmamış. Ona göre din görevlisi zengin ve tüccarsa uzak durmalymış. {Allah Resülü ne ile meşguldü? Memur muydu yoksa?}

5- ALAKASIZ BAĞLANTILARLA KİLİTLENMEK:

Sosyal Paylaşımınızı izliyorum. 10 Kasım'da ve 29 Ekim'de Atatürk ve Cumhuriyetle ilgili tek kelimeniz olmadı. Niye ki? {Sözde Atatürkçü okurumuz Allah İlmini almayı da Atatürk sevgisine kilitlemiş!}

...

Soma'da millet ayağa kalktı. Sesiniz çıkmadı. Siz bireysel din açıklamalarına devam ettiniz. Dini iyi anlamak duyarsızlığı mı getiriyor? {Medya gündemi ile yaşama ve yargılama kilidi.}

...

Said Nursi Hazretlerini önermişler oku diye. Sonra Cumhuriyet idaresi ile sorunlarını öğrenmiş, devletle kavgalı birini okumam demiş. {Devlet sevgisi ilme takoz olmuş.}

6- KORKULAR- UNVANLAR- RİSK ALAMAMA- HAZIRCILIK:

Ben de kendimi dönüştürmek istiyorum ama din konusuyla ilgilendiğim anlaşılırsa iş yerinde sıkıntıya girerim. Emeklime az kaldı zaten. O zaman bu konularla ilgileneceğim. {Yarına yaşama garantisi almış sanki}

...

Bir sohbet ortamına gittim. Mesleki ve kültürel düzeyi düşük kişiler de vardı. Onlarla aynı statüde olmak bana gelmez. {Ebu Cehil de şöyle demişti, Muhammed'in yanında köle ile soylu bir, bize gelmez.}

...

-Veli nasıl tanınır?

-Zor tanırısın. Belli bir kimlikleri yoktur.

-Yani?

-Senin genel müdür olduğun kurumda bir odacı, bir temizlikçi de veli olabilir.

-Yaaaa?

-Evet. Öyle birinin veli olduğunu anlarsan ona hizmet eder, diz çöker, eğitim alır mısın?

-Hayır, o kadar da değil. Benim kurumsal bir kimliğim var. {Kimlik, Hiçliğe izin vermedi.}

...

Benim bir sorunum var, dedi. Şu eserimi oku dedim. Aman canım, ağzınıza kira mı istersiniz, söyleyiverseniz üç kelimeyle kıyamet mi kopar? {Emeksiz yemek, armut piş ağzıma düş ile sistem okuyacak?}

Sevgili Dostlarım;

Belli başlı örneklerle veritabanımızdan kaynaklanan blokaşları ve bunların Hakikat İlminin bize ulaşmasına nasıl perde olduğunu sizlere göstermeye çalıştım. Elbette blokaşlar sadece bunlardan ibaret değil. Bu örnekler üzerinden siz çok daha farklı ve gizli blokaşları göreceksiniz inşallah.

Şefaate erişmek hem çok kolay hem çok zor.

Kendisini sürekli biçimde gözleyen ve sorgulayan için yollar kolay ve trafik daima açık. Kendisini kilitleyen şeyleri görmek bir yana onlara değer atfeden içinse bu yolda ulaşım hayli güç.

“Tıkandığımız, bunaldığımız, daraldığımız ve fırsat kaçırdığımız anlarda yanışım ve blokaşım nerede?”

“Eğitimim mi, çevrem mi, bağlarım mı, işim mi yoksa bakış açım mı beni engelliyor?” sorularını cesurca sormak sonra da ilme erişim yollarını çölde suya hasret âşık hararetiyle aramak hepimize nasip olsun.

Beyin Ayetini Gördünüz mü? -VI-

“YA`LEMU MÂ BEYNE EYDİYHİM VE MÂ HALFEHUM”

Önlerindeki de arkaya bıraktıklarını da bilir.

Beynin mevcut veritabanımızı, almakta olduğunuz etkiler ve bilgilerle biçimlenen programlarımızı nasıl hayat sahnemize koyduğunu bu noktadaki çalışma mekaniğini açıklayan bölüme geldik. Bu bölümdeki sistemi kavramak, neyi niçin yaşadığımız konusunda zihinlerimizde çok farklı boyutlar açacak inşaAllah.

Çeşitli mealleri incelediğimizde ayette geçen EYDİYHİM ve HALFEHUM kelimelerine çok farklı manalar verildiğini gördük. Bunların hepsi de doğru. Çünkü ayetin bu bölümünde çok boyutlu işlevleri içine alan zengin iki kavram kullanılmış. Kur'an'ın mucizevi anlatımı karşısında bir kere daha hayret ediyor ve iman lütfettiği için Rabbül Alemiyne şükürde acziyetimizi itiraf ediyoruz.

Şimdi bizim ÖNÜMÜZDEKİLER diye kaydettiğimiz EYDİYHİM ve ARKAYA BIRAKTIKLARIMIZ diye belirlediğimiz HALFEHUM kelimesine âlim ve ariflerimiz hangi manaları vermiş sıralayalım sonra da bu sıralamadan ilhamla beynimizdeki yaratma ve oluşturma sisteminin neleri hesaba koyduğunu beraberce izleyelim.

EYDİYHİM:

- Önlerindeki, yaptıkları, işledikleri.
- Dünyaları, şu anları, şimdi ortaya koydukları.
- Öne çıkardıkları, isteyerek tercih ettikleri.
- Önden yollananlar, üzerine yoğunlaşanlar.
- Geçmişleri.
- Aşikâr olanlar, açık ettikleri, göz önünde olan halleri.
- Bilgisine sahip oldukları şeyler.

HALFEHUM:

- Arkalarındakiler, yapmadıkları, işlemedikleri (Zihinlerinde olan ama eyleme geçirmediği)
- Ahiretleri, şimdiden bir sonraki anda yaşayacakları.
- (İşlerine gelmediğinden) geriye bıraktıkları, tercih etmedikleri, ihmal ettikleri, üzerine yoğunlaşmaktan kaçındıkları.
- Geleceklerine, yarınlarına maya olacak bilgi, ilgi, sevgi ve nefret birikimleri.
- Fiilen yapmak istemedikleri, göz önüne çıkarmayıp bilinçlerinde sakladıkları.
- Gizli olan, sakladıkları niyet ve planları, içlerinde tuttukları gizli hırs ve tutkuları.
- Bilgisine sahip olmaları gerekirken öğrenmekten geri durdukları.

Evet, sevgili dostlarım, iki kelimeye derinlemesine yoğunlaşmak bize neler açtı? Beynimiz bizim için neleri nelerle hazırlıyormuş gördük mü? Sandıklarımızın, bildiklerimizin dışında daha neleri, ne tahmin etmediğimiz verileri yaratım mekanizmasında kullanıyormuş sezebildik mi? Henüz biz açıklama yapmadan sırf bu manalarla olayı anlayıp hayıflanıp ve titreyenleriniz olduğuna adeta görür gibiyim.

Bu iki önemli kavramın açılımını verdikten sonra ayette “BİLİR” ifadesinin neleri içine aldığını zikretmezsek konu anlaşılabilir. Farkında mısınız, senelerdir dini kültürümüz gereğince “ALLAH GİZLİYİ DE AÇIĞA ÇIKANI DA BİLİR”, “O KALPLERİN İÇİNİ BİLİR, NİYETLERİ DE BİLİR” der dururuz ama bu BİLME olayının işlevlerini nedense derinlemesine düşünmeyiz.

Acaba bu sıradan bir bilme mi? “BİLİR” den kast edilen sadece bilme mi? “Allah bilir” demekle bize ne işaret edilmekte? İçimizden biri, “Allah bilirse bilir bana ne, olmuş yani?” derse biz ona bu bilmeyi nasıl açıklarız?

Değerli Dostlarım;

Buradaki bilme sadece mevcudu tanıma değil, mevcut olanla şu anı ve bir sonrasını inşa etme sistemi! Buna iyi dikkat edin! “BUNU BİLİR” demek “BU DONELERLE PROGRAMLAR, BU MAYA İLE ŞİMDİMİZİ, YARINIMIZI YOĞURUR, BU VERİLERLE DÜNYAMIZI VE AHİRETİMİZİ İNŞA EDER” demektir!

Biz bu yazı serimizin başından beri Ayete'l- Kürsi'nin, zatını tanımak muhal olan Allah'ın özelliklerinden ziyade Onun bizim âlemimizde esmasının açığa çıkışının yegâne mahalli olan Beynin Özelliklerinden bahsettiğini ısrarla vurguluyoruz! Okunma ve paylaşım oranları, gelen şükran mesajları ve bazı değerlendirmeler, şükürler olsun ki doğru çizgide bir tahlil istikametinde olduğumuzu açıkça göstermiştir.

Yine o doğrultuda devam edelim ve elde ettiğimiz bilgiler eşliğinde ayetin bu bölümünü de beynin işlev ve özellikleri üzerinden okuyalım. Yukarıda açıkladığımız “BİLME”, “EYDİYHİM” ve “HALFEHUM” manalarına bağlı kalarak beynimizin ne yaptığını madde madde görelim mi? Buyurun yleyse ayeti yeniden okuyalım ve okuduğumuz mevcut notlar üzerinden seyredelim: “Ya’lemu m beyne eydiyhim vem halfehum” önlerindeki de arkaya bıraktıklarını da bilir.

BEYİN KİŞİNİN ŞİMDİKİ HALİNİ- YARININI, DÜNYASINI- AHİRETİNİ ŞU MADDELERDEKİ MEKANİZMA DOğRULTUSUNDA;

- Mevcut durumu, yaptığı, işlediği, ortaya koyduğu fiillere göre
- Algılama biçimi, Şu anki hali, Şimdi ortaya koyduğu ile
- ne çıkardığı, isteyerek tercih ettiği doğrultusunda
- nden yolladığı ameller, düşünceler, üzerine yoğunlaştığı düşünceler ve niyetlere göre
- Geçmişinde yaşadığı ve düşündüğü veriler ve aldığı dışsal, astrolojik tesirler ile
- Aşıkar ettiği, açık ettiği, göz önüne koyduğu hallerine göre
- Bilgisine sahip olduğu Őeylere paralel olarak

YOğURUR, BİÇİMLENDİRİR, YARATIR; BUNUNLA DA KALMAZ, GELECEKTE (bir sonraki anda) BEDEL-KARŐILİđINI OLUŞTURMAK ÜZERE HAFIZA KAYDI TUTAR!

Sadece bunlar mı? Bunlar “EYDİYHİM” doğrultusunda beynin yaptıkları, işlettikleri. Bir de “HALFEHUM” vardı değil mi? Haydi aynı Şekilde o mekanizmayı da okuyalım:

BEYİN KİŞİNİN ŞİMDİKİ HALİNİ- YARININI, DÜNYASINI- AHİRETİNİ ŞU MADDELERDEKİ MEKANİZMA DOğRULTUSUNDA;

- Arkaya atıp zihninde tuttuğu, inandığı ama gereğini yapmadığı, düşündüğü ama işlemeye fırsat bulamadığı niyetlerine göre
- Mevcut veriler, programı, bakış açısı ile geri bıraktığına, öteye attığına göre
- İşine gelmediğinden) geriye bıraktığı, tercih etmediği, ihmal ettiği, üzerine yoğunlaşmaktan kaçındığı, sırt döndüğüne göre
- Geleceğine, yarınına maya olacak bilgi, ilgi, sevgi ve nefret birikimlerine göre
- Fiilen yapmak istemediği, göz önüne çıkarmayıp bilincinde sakladıkları ile
- Gizli olan, sakladığı niyet ve planı, içinde tuttuğu gizli hırs ve tutkularına göre
- Bilgisine sahip olması gerekirken öğrenmekten geri durduklarına göre

YOğURUR, BİÇİMLENDİRİR, YARATIR; BUNUNLA DA KALMAZ, GELECEKTE (bir sonraki anda) BEDEL-KARŐILİđINI OLUŞTURMAK ÜZERE HAFIZA KAYDI TUTAR!

“Dehşet ve korkunç bir durum bu” mu dediniz, yoksa “Harika bir sistem” mi dediniz okuduklarınıza?! Hala “Allah takdir eder, ediyor” diyerek zihninizde hep sizden ötede, yüksekte duran bir tanrıya mı atacaksınız yaşadıklarınızın sorumluluğunu; yoksa Allah’ın beyinden seyrini ve tasarrufunu fark edip “Benim dünyamda ne yaşanıyorsa benden, benim programım; fiil, niyet ve ihmallerimle start alıyormuş” deme cesaretini gösterebilecek misiniz?!

Gerçek bu! İster korkun, hayıflanın ve “Yok canım, çok abartmış” deyin, ister “Harika bir sistemmiş, ne çok Şeyi kaçırmış, grememişim” diyerek okumaya girişin, iman edin ve tedbir alarak seyredin. Beyin hiçbirini takmadan, sizin nasıl bulduğunuzu önemsemeyen işine aralıksız devam ediyor!

Gerçek bu! Allah, içini yaparken kimseye danışmaz! Beyin, verileri tutarken, değerlendirirken, oluştururken, yoğururken, yaratırken bize sormuyor! Hiçbir Şeyi ayırt etmeden veri deposunda değerlendiriyor.

“ALLAH GİZLİNİZİ DE AÇIĞA VURDUĞUNUZU DA BİLİR” gereğince gizli niyetlerimizi de açık eylemlerimizi de yukarıda detayını verdiğimiz şekilde işliyor, işletiyor! İster siz buna “Çok ağır ve acımasız gerçek” deyin, ister ötelere kaçıp “Canım bu kadar korkunç değildir, biz hata etsek de Allah kullarına merhametlidir, bu kadar acımasız olamaz” deyin. Allah’ın beyinlerden tasarrufunu bilen, onun siteminde acımaya, torpile, örtmeye, işlem dışı bırakmaya yer olmaksızın her şeyi devreye koymakta olduğunu göreceksiniz ve iman edecektir!

Bu ikazlardan sonra her bölümde yaptığımız gibi bu bölümdeki gerçeği de günlük hayattan misallerle bezeyerek söz soframızı toparlayalım:

1- Herkes iş- güç, eş- dost derdindeyken o kendini insanlığa adamayı öne çıkarmıştı. Garibin, yoksulun, muhtacın yanındaydı hep. Yıllar geçmiş, eski imkânlarını kaybetmişti. Oğlu- kızı da uzaktı ondan. Mahalleye bir gün nezih bir genç adam uğradı. Evini sordu. Birkaç ziyaretten sonra aracına alıp götürdü. Nice sonra mahallesi, gelenin vaktiyle bu ihtiyarın burs verdiği, elbise aldığı öksüz genç olduğunu öğrendi. Şimdilerde mühendis olan genç, adamı evine almış, emrine de bir hizmetli tahsis etmişti. (İnsani değerleri öne çıkardı, muhtaç duruma düşünce de insanlık gördü.)

2- Yakın çevresinde birinin eline bir nimet geçmeye görsün hasedinden çatlandı. Yüze gülse de öne geçenin ayağını kaydırmak için gizliden gizliye ne lazımsa yapar, yıpratmak için elinden geleni ardına bırakmazdı. Çevresinde samimi insan bırakmamıştı bu haliyle. Zor duruma düştüğünde yanında kimseyi göremeyince yakın arkadaşlarına sızlandı: “İnsanlık bu mu kardeşim, kimse yüzümüze bakmıyor! Oysa hepsine iyiliğim oldu.” (İyiliğin göstermelikti, için kin kusuyor, haset kaynıyordu. Beyni, sahte dış dünyasını değil, içinin gerçeğini suratına çarptı yıllar sonra.)

3- Mahalleli ile konuşurken iki de bir “Sevmiyorum şu Kürtleri. Irak olsunlar benden” der dururdu. Az buçuk gerçeği bilenler bu sebepsiz ve aşırı tepki karşısında “Kız deme şunu” dedilerse de dinlemezdi. Ne mi oldu? Kızı bir Kürt gencine âşık oldu. Sevmediği, gayrı gördüğü ne kadar töre, gelenek, davranış varsa önüne geldi gün be gün. Hala da aynı şeyleri söylüyor. (Beyin, sadece yoğunlaştığınız sevgileri değil, yoğunlaştığınız nefretleri de hayatınıza çeker.)

4- İlkokulda iken haftada bir siyah beyaz sinema gelirdi bizim köye. “Cüneyt Darkın” derdik Malkoçoğluna arkadaşlarla. Hafta boyunca hepimiz Cüneyt olur kayalıkardan altlardık. Hep arzu ederdim onunla tanışmayı. 30 sene sonra çalıştığım kuruma konferansa geldi Cüneyt Arkin. Sadece tanışmadık, memleket meseleleri üstüne uzun uzun sohbet ettik. (Beyin, sen unutsan da unutmaz, yıllar geçse de ilgilerini hayatına çeker de gösterir!)

5- “Ona saçımı süpürge ettim, namusunu korudum, çocuklarını yetiştirdim. Hiç eksik etmedim hizmette. Neden seneler sonra benden boşanıp gitti, hala anlamış değilim” dedi dertli kadın. Bilge şöyle dedi: “Kızım, sen ona kendi doğrularınla hizmet ettin. Hiç onun doğrularını sordun mu? Sen ona kendi anlayışınla ilgi gösterdin, onun beklediği ilgi yönünü anlamaya çalıştın mı? Sen ona kendi kültüründen aldığın kadar sevgi verdin. Onun kültürü sevgiden ne anlıyor, araştırdın da onu verdin mi?” Bilgenin bu çıkışı ile kadın derin düşüncelere daldı. (Beyin, öne çıkardığımız doğrular herkesin doğrusu olsa da ihmal ettiklerimizi, görmezden geldiklerimizi, değerli bulmadıklarımızı da önümüze koyar.)

6- İçinde bastırılmış cinsel dürtüler hep canlı idi. Kamuoyu nezdinde saygın bir mütefekkir ve hatta ideolog olsa da yakın dostları ile muhabbetleri hep uçkur altı idi. Evliliğinde de istediği huzuru bulamamasına rağmen kimseye renk vermemişti. O dürtüler, içinde canlı kaldı hep. Seneler sonra 14 yaşında bir kızla basıldığında mahkemelere çıkacak, basında adı ve eserleri üzerine aşağılayan manşetler atılacaktı. Aksayarak yürüyen kelepçeli ihtiyar 74 ünde olsa da içinde canlı kalan ve yoğunlaştığı tutku onu ahir ömründe yere çalacaktı. (Beyin sadece öne çıkardıklarınızı değil, içinizde saklayıp takıntı haline getirdiklerinizi de yaratır, önünüze koyar; yaşınız ve kariyerinize bakmaksızın.)

7- Kızının önüne her tür imkânı sermiş, en iyi okullarda okutmuştu. Dışarıdan bakınca evladı ile ilgiliydi de. Ne var ki koruma ve uyarma görevlerini yapmayı önemsemez “Şu çağda baskı olmaz, gençler yaşasınlar, gerici miyiz biz?” diyerek karısının “Bey, biraz kızımızla yakından ilgilensen” önerilerine sırt çevirirdi. Polisten gelen telefonla sarsıldı. Uyuşturucu çekerken baskına uğrayan gençler arasında kızı da vardı. Olayın aile için yıkımı yanında medyaya yansımaları da cabasıydı artık. (Şayet bir yerde boşluk ve eksik bırakmışsan, en iyi imkânı sunman dahi seni sistem işleyişinden kurtarmaz. Çünkü sistem de beyin de boşluk affetmez. Her boşluğun bir şekilde dolması üzerine işler Allah Sistemi.)

8- Sohbet meclisinde ikisi de farklı açılardan güzel tefekkürler çıkarıyorlardı. Günün birinde söz, geçmişlerini anlatmaya geldi. Sohbet ettiği yazara sordu: “Gençliğiniz nerede geçti?” Yazar, “Milli Görüş yani İslamcılar içinde” dedi. Gülümseyince bu defa yazar ona sordu: “Sen nerelerde bulundun?” “Ben İslamcıları, hele Erbakancı’ları hiç sevmedim. 28 Şubatı destekledim. Onlara tepki adına ilçemde karşı partinin yönetimine de girdim. Allah’ın işine bak, karşı olduğum kesimden gelenle şimdi aynı sohbetteyim.” Gülüştüler. Yazar gülerken ekledi: “Yalnız değilsin bunu yaşamada. Ben de senin gibi çağdaş giyimli bayanlardan, makyaj küpü kadınlardan hep uzak durdum. Onlar dinden ne anlar ki, derdim içimden. Onlar Mevlana sömürücüleri, derdim. Bugün sen karşımdasın!”

Sonra eklediler birlikte: “Kinadıklarımızı yaşıyoruz şimdi. Ama iyi ki bunu bir tasavvuf meclisinde yaşıyoruz, şükürler olsun. Daha acı yaşamak da vardı, di mi ama?” (İkisi de beyinlerinde uzak durmak istediklerini hayatlarının bir aşamasında yanı başlarında buldular. İkisi de görmek istemedikleri tipleri gördüler, beyin mekanı gereğince.)

9- Madende çalışan genç mühendis, su kaynağı bol köylüye öneri getirdi: “Subaşı dediğiniz yere bir elektrik santrali kuralım, devlete muhtaç olmadan elektrik alın. Yanına bir de su şişeleme tesisi yapalım. Kendi kaynaklarınızla köy hayatı dönsün.” Dar düşünen köylü gereken meblağı duyunca vazgeçti projeden. Sonrası mı? Seneler sonra köyden kente göçle boşaldı köy. Hepsi de sık sık kesilen elektrik için devlete para ödüyor her ay. (<http://www.tasavvuf.gen.tr/tasavvuf-yazarlari/mehmet-dogramaci/bizim-koyun-kaderi/>)

10- Genç belediye mühendisi ilçenin kenar semtlerinde ölçümler yapıyordu. Buralarda arsalar sudan ucuzdu o yıllarda. “Sen de bir yer işaretle de al şu arsayı” dediler. “Bırakın Allahasen, dağ başından arsa mı alınır?” Yıllar sonra oğluna şunları anlatacaktı: “O mahalledeki arsa var ya?” Neresi baba? “Üstünde trilyonluk AVM olan?” Evet. “İşte bana teklif edilen arsa oraydı. Akılma yanayım!” (Önünde olanı hisleriyle reddedene, beğenmeyene seneler sonra “Keşke” acısı yaşatır beyin!)

11- Erkek çocukların hepsini öldüren Firavun, nehirden gelen Musa’ya şefkat edecek, onu sarayında büyütecekti. Musa ona Hakkı haykırırken “Vaaayy be bizim Musa!” der dururdu. Musa, onun elleriyle ürettiği zulmün karşılığını ona yaşatacak olmalı. Yaşattı da. (Beyin, ne üretirseniz üretin, er geç sizi onun karşılığı olan bedel veya ödülle yüzleştirir! Allah, ihmal etmez, imhal eder [zaman içinde yaşatır])

...

Sevgili Dostlarım,

Etkin ve uyarıcı olsun diye biraz olumsuz örneklerle anlattım size bu mekanizmayı. Beynin, seriül hisab ve zul intikamı an be an çalıştırdığını, sistemin şimdinin yarını oluşturması ile işlediğini, beyin için gizli- açık, fiili- düşünsel ayrımı yapmadan işlevsellikte olduğunu unutmaz; korunur, ibret alır ve dikkat ederek yol alırsak hayatın cennet olmaması için hiçbir sebep yok, emin olun.

“Peki, hayatımıza giren acı ve üzüntü veren olaylar ile iyi ve sevinçli sahnelerin hepsini kontrol etmek elimizde mi ki? Yani bunların hepsi de yine bizim davetimizle mi oluşuyor? Dışarıdan birileri de etkili olmuyor mu yani?” sorusunun cevabı gelecek bölüm konumuz.

İlmi değerlendirmek ve yaşama geçirmek hazmıyla hepimize kolaylaşmış olsun.

Beyin Ayetini Gördünüz mü? (VII)

“VE LÂ YUHIYTÛNE BİŞEY’İN MİN İLMÎHÎ İLLÂ BİMÂ ŞÂE.”

Kendisinin dilediği kadarı hariç hiç kimse Onun ilmini kuşatamaz.

Önceki bölümde beynin eylem, söylem, fikir olarak öne çıkarılmış her şeyi değerlendirdiği, karşılığını oluşturmak, genler yoluyla ileri nesillere aktarmak üzere kaydettiğini belirtmiştik yaşamdan örneklerle. Bununla beraber arkaya bırakılan, ihmal edilen, bilerek veya bilmeyerek es geçilen, sistemde etkinliği önemszenmeyen hususları da göz ardı etmeden aynı tarzda işlediğini görmüştük. Ondan bir evvelki ŞEFAAT konulu bölümde de veritabanı elvermeden, kişinin bakış açısı- algılama biçimi müsait olmadan, niyet olarak yoğunlaşmadan ona kimsenin şefaatçi, aydınlatıcı, uyarıcı ve yol gösterici olamayacağını da anlamıştık.

Şimdiki bölümümüz ise beynin sahibine lütfettiği güçlü, eşsiz, paha biçilmez bir yönünü bize gösterecek. “Kişinin kendi isteği haricinde hiç kimse onun ilmini kuşatamaz” hitabı altında hangi gerçekler bizi bekliyor acaba? Önce ayetin ana manasının işaret ettiği gerçekleri belirleyelim, sonra misallerle bunun bizde açığa çıkışlarını seyredeyim:

KENDİSİNİN DİLEDİĞİ KADARI HARİÇ HİÇ KİMSE ONUN İLMİNİ KUŞATAMAZ.

Burada “LA YUHIYTUNE (Kuşatamaz)” kelimesinin kökü olan “İHATA” mastarından hareketle ortaya çıkıyor maddeleyeceğimiz anlamlar. Kafadan, kendi düşüncelerimizi ayete giydirdiğimiz zannedilmesin. Böyle bir tutumdan Allah’a sığınırız. Evet, bakalım ihata mastarı doğrultusunda ayetin bu bölümü bize neler fısıldıyor?

1-Kendisi izin vermedikçe, dilemedikçe hiç kimse diğerinin dünyasından bilgi çalamaz, fikir edinemez, onun hakkında hüküm geliştiremez.

2-Kendisi izin vermedikçe, dilemedikçe hiç kimse diğerinin zaaflarını, ilgilerini, sevgilerini, eğilimlerini, kaçındıklarını, nefretlerini onun lehinde veya aleyhinde kullanamaz!

3-Kendisi izin vermedikçe, dilemedikçe hiç kimse diğerini eğitemez, ona öğretmez, onu yönlendiremez, onu geliştiremez, bir şeyi ona dayatamaz, kabul ettiremez veya reddetmesini de sağlayamaz.

4-Kendisi izin vermedikçe; veritabanı el vermedikçe; hiçbir güç sahibi, kişinin zihnine, bilincine, düşüncesine etkin olamaz, onlar üstüne hegemonya kuramaz.

5-Kendisi izin verip zihnen kapı açmadıkça şeytani oluşumlar, negatif enerji yayınları, deccaliyet kanalları, firavunlaşma hevesleri kişiye tesir edemez!

6-Kendisi zihnen kapı açmadıkça hiçbir cinnî tesir kişiyi ele geçiremez!

7-Kendisi kapı aralamadıkça hiç kimse hiç kimseyi kullanamaz!

8-Kendisi izin vermedikçe kimse kimseye bedel ödetemez, fatura çıkaramaz, tuzak kuramaz.

9-Kendisi izin vermedikçe hiçbir ideoloji, hiçbir cemaat, hiçbir parti, hiçbir tarikat, hiçbir ekol kişiyi ele geçiremez.

10- Kendisi izin vermedikçe hiç kimse diğeri üstünde ömürlük haklar iddia ederek diğerini sömüremez!

Şimdilik bunlar konuyu çerçevelememiz için yeterli olsa gerek. Bir ihata kelimesinden, bir izin verme; dileme kavramından neler de çıktı değil mi? Bunlardan bir kısmını örnekler üzerinden hayatın içinde seyredelim:

1-Ateist bir aileden geliyordu. Din üzerine sohbet etmek şöyle dursun, Allah- Kitap dendi mi kaçabileceği kadar uzağa kaçar veya derhal konuyu değiştirirdi. Dindar kimselerin günahları, hataları öyle çok işlenmişti ki zihnine, onlardan da iyi insanlar çıkabileceğine inanmayacak ölçüde bilincini kapatmıştı artık. Arkadaşı farklı bir din anlatımı olan eserler, kitaplar, programlar önerdi. Okudu hepsini önce. Zaman içinde bir sohbet ortamına da çağrıldı. “Sohbet denmişse mutlaka ortada tarikat, cemaat tipi bir oluşum vardır” kanaati zihnine hâkimdi. Daha ilk sohbette bu kanaati sebebiyle göremedi oradaki samimiyeti. Kitapları bıraktı, arkadaşısı ile irtibatı kesti. Oysa ona gösterilen ilgi, ona verilen kitap hediyesi hiç kimseye verilmemişti. {Aile genetiğinden, yetişme tarzından gelen din karşıtı düşünce- bakış açısı onu Allah gerçeğinden perdeledi. Veritabanı, yeni ilmi almaya izin vermemiştir. Kim bilir nice sonra kaybettiğini görecektir veya ebedi kör olarak dünyadan göçüp gidecektir.}

2-Evliliklerinin üstünden seneler geçmiş ama çocukları olmamıştı. Tıbbi yollara başvurdular. Netice olumsuzdu. Buna rıza göstermek yerine üfürükçü ve cincilere yöneldiler. Kendisini olmayan ruhani güçleriyle iyi pazarlayan şarlatanlar için neredeyse imkânsız diye bir şey yok gibiydi. Tütsüler, karışımlar, terkipler ve akla hayale gelmedik uygulamalar bahanesiyle tonla para döktüler. Şimdi sızlanıyorlar, “Dini kullananlar bizi sömürdü.” {Hayır, onları kimse sömürmedi. Onlar tıbbın sözüne itibar etmek ve takdire razı olmak yerine çağdışı, akıl dışı uygulamalara zihinlerinde kapı açmakla kendilerinin sömürülmesine yine kendileri izin verdiler.}

3-İçinde öylesine dertler, kahırlar birikmişti ki şöyle samimi bir dost çıkarsa tamamını ona dökecek, rahatlayacaktı bulur bulmaz. Öylesi birini gerçek hayatta bulamayınca internetten dostluklar aradı. Sahte çıkmasın diye telefonla da görüşerek güya tedbirli davrandı. Ne var ki defalarca “Fiilen de görüşelim” demesine rağmen çeşitli bahanelerle bunu hiç kabul etmedi karşısındaki. “Olsun” dedi “En azından sesi var”dı, “Her zaman yazıyor, irtibatı kesmiyor”du. Nice sonra anladı ki muhatabı kendini ne diye tanıtmışsa bütünüyle tam aksi yönde çıkıyordu gerçeği. Sadece kendisi değil daha kaç kişiye kendini türlü değişik kimliklerle tanıtmıştı, sevgi ve ilgi sömürücüsü. Haliyle yıkıldı, çöktü. {İnternetin sahte kimliği değil, sanal ortama özeli açmasıydı onu çökerten. Bilmediğinin kendi özel dünyasına dalmasına kendi izin vermese, kim onun ruhuna girebilir, duygularını sömürebilirdi ki?}

4-Çevresinin tutucu yaklaşımlarına inat yepyeni anlatımlara, bilgilere kapılarını açtı. O kadar azimli, o kadar tuttuğunu koparan inada sahipti ki yenilenme ve dönüşüm için ne lazımsa kapı açtı, zihnen yöneldi ve adeta bilincine davet etti. Önce kitaplar, sonra dostlar, sonra iş imkânları ayağına geldi. Şimdilerde gelenek ve töre girdaplarında boğulmayı kutsal görev sayan yakınlarının aksine kendine inşa ettiği dünyada huzur içinde yaşıyor. {Bilincindeki yerel kilitlere azimle direnenek kapılar açtı akıllıca. İçeri girenleri özenle seçti ve karşılığını ruh dünyasında da iş dünyasında da ziyadesiyle aldı.}

5-Adalet duygusu fazlasıyla güçlüydü. Temel yaklaşımı hak- hukuk ölçüğünde geliyordu, dünya görüşü zulüm ve haksızlıklar üstüne bina ediliyordu. Ülke çapında bunları tümenden ve kökten kaldırmak üzere bir ideolojik oluşuma girdi. Çoğunluk, fakültesini okurken onlar sokaklarda bağırıp çağırıyor, afiş yapıyor, nutuklar atıyordu. Gösteriler esnasında evlerin camlarını kırmak, dükkân vitrinlerini indirmek hatta bazen park çiçeklerini yolmak vicdanını sızlatırsa da uymuştu bir kere bu akıma. Erkekliğe leke sürdürmemek vardı serde. Ne mi oldu? Çift dikiş gittiği fakülteyi bitiremedi. Hayatının önemli bir kısmı sorguda, nezarethanede, cezaevinde geçti. Ahir ömründe eski bir arkadaşısı avukatlık bürosunda iş verdi. Çay demliyor, ortalığı temizliyor, çalan zillere, telefonlara bakıyordu. Aile hayatı zaten kuramadığı için evi de olmamıştı. Akşamları büronun deposunda yatıyordu. {Adalet kavramını Allah’ça değil beşerce

okuması, geleceği karanlık ideolojik yapılanmaların gönlüne sızmasına kapı açtı. Bedeli mi? Kayıp bir tahsil hayatı, yaşamın kuytu kıyılarında zor bir geçim.}

6-Anne- babası peş peşe vefat edince kardeşlerinin yanına sığındı. “Ev ev üstüne olmaz”, “İnsan eti ağırdır” derlerdi Anadolu’da. Bunalıyordu kardeş de olsa birilerine yük olmaktan. Evlenip bir an evvel anne olmalı, çoluk çocuğa karışmalıydı. Kaçıştı bu ama bunaldığı için de kendini buna mecbur hissediyordu. Karşısına ilk çıkan adamda çok şey aramayacak, şöyle biraz düzgünse anında evet diyecekti. Dedi de. Çoluk çocuğa karıştı. Geçen yıllar içinde eşinden yana huzursuzluklar baş gösterdi. Neden dedi, neden, neden ama Allah’ım, niçin bunu bana reva gördün? {Sistem, kendi gerçeğinden kaçanı dar alana hapsedmek üzere işlerdi. Haline rıza yerine, duruma şükür yerine kaçışı seçti. Bir de “İlk çıkanla evleneceğim” diye olumsuz ve karanlık bir kod verdi beynine. Verdiği koda zihnini açtı ve sonucunu yaşadı. Kim kime neyi reva görüyor?}

7-Alamanya’nın umut kapısı olduğu yıllarda yaşatları “Sen de gel, müracaat edelim” dedilerse de “Köy, bağ, bahçe bana yetiyor, ellerin memleketinde gurbet kahrı çekemem” dedi. Zaman ilerledikçe tarım çöktü, köylü şehre göç eder oldu. Hiç bir yere gitmediyse de yalnızdı ve üç kuruşa talim ediyordu. Şimdilerde Alamancıların gelip piknik yaptığı bahçelerde o yerden biten üç beş sebze minnet edip geçinmeye çabalıyor. {Köyüne, toprağına olan bağı; gurbeti göze alamayan cesaretsizliği yeni iş ve alan deneyimlemesine izin vermedi. İleriyi göremedi.}

8-İyi iş yapan bir dükkânı vardı. Müşteri dolar taşardı. Mesleği müşteri ile sohbeti, birebir ilgiyi gerektiriyordu. En ufak hata, müşterinin başka yer tercihinə sebep olurdu. Küçük olmalarına rağmen çok iş gören çıkarlar olmazsa olmazıydı. Baba dostu birinin çocuğunu çıkarı aldı. Çocuğun gevşek oluşu, umursamazlığı bir yana müşteri ilişkileri de tutuktu. Fark ettiği an çıkarmalıydı ama hatır gönül var diye yapamadı. Çocuğu itici bulan müşteriler bir bir çekildiler. Ekonomik kriz kapıda iken onun işleri düşüyordu gün be gün. Güç bela çocuğa yol verdi ama olan olmuştu artık. {Krizde dükkânında kapı aralayan; hatır- gönül ilişkisini öne alıp insan çalıştırmanın ticari gereklerini yapmaması değil mi?}

9-Eve komşudan hediye gelen bir tas etli yemeği çöpe dökmek istedi annesi. Anne neden dedi. Annesi; “Oğlum bunların derdi kızlarını sana vermek. Okunmuştur bu yemek, dökelim, büyülenir, etkilenir, aşık filan olursun” dedi. “Bırak anne” dedi. “Siz sakın yemeyin. Bana bırak.” Kendisine mükellef bir sofraya kurdu. Canlı ve heyecanlı bir euzü besmele çekti, yumuldu sofraya. Son lokmaya kadar yedi. Tesirden de etkilenmedi. {Euzü- Besmele bilinç kapılarından izinsiz girişe izin vermeyen çelik zırhtır. Keşke bileydik.}

10- Bir şeyh efendiyi ziyarete gidiyorlardı. Arkadaşı şeyhe olan hayranlığı ile “Gör bak, adamın içini okur, seni de anında tahlil edecek, ruh fotoğrafını çekecek” dedi. Öyle mi dedi. Tasavvufu bilimsel planda ele aldığından beyninin güçlerini biliyordu. Arkadaşına he he deyip kendini özellikle kapadı şeyhe karşı. Sohbete katıldı, tefekkürler söyledi ama zihnini iyice kapadı. Bakalım el mi yaman bey mi, demek istiyor, beynin bir fonksiyonunu kendinde test etmek istiyordu. Şeyh Efendi ziyaret boyunca kaçamak gözlerle onu süzse de bir şey diyemedi. Çıkışta arkadaşı az geride kalmış şeyhin ona bir şeyler dediğini görmüştü. Yolda sordu, ne dedi seninki? “Vallahi, arkadaşın çok garip, nasıl bir adam hiç çözemedim” dedi, diye nakledince arkadaşı, bizimki bastı kakhahayı... İzin vermedim, dedi izin vermedim. {Ruhani gücü, manevi kimliği, ilmi ne olursa olsun siz izin vermedikçe hiç kimse içinizi okuyamaz! İçinizi okuduğunu düşünüp tapınır derecede yüceltiklerinizin gözünüzde tanrılaşmasına sonrada tepenize çıkmasına da siz kapı açıyorsunuz”}

11-Basit matematik hesaplarını kafadan yapardı. Hayat içinde bazı açmazları çok sade yaklaşımlarla çözerdi. Çevresi ne kadar ısrar ettiyse de okumadı. Okuma yazma kursuna bile gitmedi. Görenler hala “Okusa profesör olurdu” diyor ama o iyi bir anneliği ve ev hanımlığını tercih etti. Anne babası da hep bu telkinlerle büyütülmüştü. Hem eskiden okul mu vardı, 5 köyün tek okuluna, dizlere kadar karda erkekler zor giderken kız başına nasıl giderdi ki? {Çevresel şartlarını, aile kültürünü o kadar içselleştirdi ki eğitime kapı açmadı zihni. Teklifleri hep geri çevirdi. Kim bilir belki de onun için hayırlı olan bu idi. Hem arslan gibi oğlanlar, civan gibi kızlar yetiştirdi, hepsini okullara yollayarak.}

...Bu bölümü tahlilde şimdilik bu kadarla yetinelim dostlarım.

Hangi haller, hangi düşünceler, hangi zaaf, hangi tatsızlıklar ve özelemlerle kimlere ve nelere kapı açtığımızı iyi düşünelim olur mu?

Unutmayınız, siz izin vermedikçe kimse sizden içeri sızamaz!

Beyn Ayetini Gördünüz mü? (VIII)

“VESİ’A KÜRSİYYÜHÜS SEMÂVÂTİ VEL ARD* VE LÂ YEÛDUHU HIFZUHÜMÂ* VE HUVEL ALİYY’ÛL

AZIYM”

Onun Kürsüsü Semâları ve Arzı Kapsamıştır. Onları Muhafaza Etmek O’na Ağır Gelmez. O Alîy ve Aziym’dir.

Ayete’l- Kürsinin Allah Esmasının bizim dünyamızda açığa çıkış mahalli olan beynimizin özellik ve işlevlerine dair ilahi bir beyan oluşundan hareketle geliştirdiğimiz yaklaşım denemesinin son bölümüne gelmiş bulunuyoruz.

Birinci bölümde detaylı açıklamasını verdiğimiz Kürsi kavramı bu bölümde karşımıza çıkıyor. Yine surede geçen Allah Esmalarına birinci bölümde değinirken açıklamasını verdiğimiz El Aliy ve El Aziym esmalarının vurgusu ile sure sona eriyor. Kapsama olarak anılandırılan ve El Vasi’ esmasının fiili açığa çıkışı olan VESİA kelimesi ile El Hafiyz esmasının yansıması olan HIFZ kelimesinin, surenin genel bütünlüğü içindeki anlamını da yerli yerince okuyabilirsek, bu bölümün bize vereceği işaretleri daha berrak izleme imkanımız olacak.

VESİA kelimesinde işaret edilen kapsama ve kuşatma anlamı; basit biçimde bir şeyi sarıp sarmalama, dar alana sıkıştırma, ona sınır çizmeden ziyade genişlemeye ve ilerlemeye müsait bir açılım ve hükümlanlık kapasitesini de içinde barındırır. Bu kelimenin Rububiyete (Esmaların birimlerde açığa çıkış programı) dönük boyutunda Veritabanı kavramını yeniden gözden geçireceğiz.

HIFZETME diye dilimize de geçen El Hafiyz esmasının yansıması HIFZ kavramı burada, beyne ait semalar ve arzı koruma işlevini ifade ettiği gibi onların her ikisindeki oluşlara hâkim olma ve o oluşların devamı için gerekli olan enerjiyi sağlama özelliğini de gözler önüne seriyor.

Biz bu kelimeye mevcut anlamları doğrultusunda daha güncel bir deyimle SÜRDÜRÜLEBİLİR DENGE demeyi daha uygun görüyoruz. Bu tespitlerden sonra son bölümün manasını şöyle bir toparlayalım;

ONUN (Beynin) KÜRSÜSÜ (Hükümlanlığı, nüfuzu, egemenliği, birimsel programının yaratılış gayesi gereğince açığa çıkışı) SEMALARI (Soyuta dönük bilinç boyutlarını) VE ARZI (Somuta, beş duyuya dönük birimsel ve beşeri kimliği) KAPSAMIŞTIR (Bütünüyle kuşatmıştır, hükmü altına almıştır.) ONLARI (Soyut, algılamaya açık boyutları ve somut, algılanabilir boyutu) MUHAFAZA ETMEK (Onlara elzem olan enerjiyi, bilgiyi, gücü sağlamak, korumak, sürdürülebilir denge içinde yürütmek) ONA (Beyne) AĞIR GELMEZ. O (Beyin) ÂLİYDİR (Soyuta, anlam dünyasına, şekle ve surete sokulamayacak oluşumlara dönük büyüklük ve yüceliği olan) AZIYMDİR (Somuta, madde- beş duyu âlemine, şekle ve surete, beşeri kimlik ve programa dönük büyüklük ve yüceliği olan).

* * *

Çerçevelemeye çalıştığımız bu mananın bizlerin dünyasına yansımaları nasıldır? Ayette belirtilen özellik ve sistematik neleri, nasıl açığa çıkarır? Şimdi de bu sorular doğrultusunda bunların bizde neler oluşturduğunu tespit edelim madde madde:

1- Beynin temsil ettiği esma manalarının oluşturduğu bütünlük ve program; kişinin soyuta; ahirete, sınırsız sonsuzluğa dönük bilinç boyutlarını da bedene; somuta, beşeriyete, dünyaya, bireysel kimliğe dönük boyutunu da bütünüyle kapsamış, hükmü altına almıştır. Esmaların kişide açığa çıkan ana program demek olan fitratı ve ona bağlı gelişimleri simgeleyen en güncel kelime kuşkusuz Veritabanı! Şu halde mevcut veritabanı, kişi istesin ya da istemesin, ona hükmünü dilediği gibi icra etmektedir. Veritabanı elvermedikçe sıçrama yapmak, veritabanı açıklık göstermedikçe yenilik yapmak da imkânsızdır. Kişinin teslimiyet ve tevekkül göstermesi gereken bir manadır bu. Sakın ola ki kısıtlanma olarak anlaşılmasın. Veritabanının nasıl oluştuğunu ve o oluşuma nelerin etki ettiğini, bunlar oluşurken çoğunda bizim irade ve arzumuzun olmadığını 5. Bölümde detaylı olarak işlemiştik.

2- Beynin bu hükümlanlığı yukarıda veritabanı doğrultusunda vermeye çalıştığımız üzere bir ana çerçeve, ana program, veritabanı üzerinde işlediği gibi genişlemeye de açıktır. Kişi, kendine kolaylaşana yönelir; yöneldiği de kendine kolaylaşır veritabanının izin verdiği ölçüde: o nedende VESİA kelimesinde ifadesini bulan KAPSAMA manası genişlemeye ve gelişime müsait bir hükümlanlık ve kapsamadır.

3- Kapsama fiili geçerken sema ve arzın ve bağlacı ile bağlanması, hıfz geçerken yine “O ikisi” denerek sema ve arzın birlikte zikredilmesi sırlı bir manaya işaret eder aynı zamanda. Şöyle ki, “Bu ikisi eşgüdüm halinde çalıştığı zaman bu işlevsellik daha verimli ve zengin kapasite ile ortaya çıkar” müjdesidir bu. Anlam ve eylem, düşünce ve uygulama, beden ve şuur, bilinç ve zihin, iman ve amel beraberce ve uyumlu işlediğinde beynin bu hükmü gereğince gerçekleştirmek istediklerimiz en kolayından, en zirve özelliklerle açığa çıkacaktır. Hz. Muhammed (sav) in hem Resul hem Nebi olması da bir yönüyle bu mananın dünyamızda somutlaşmasıdır. Onun tebliğ ettiği İslam; bütünüyle ruh beden, dünya ahiret, görünür görünmez âlemlerin kişide içselleştirilmesi, kişinin tüm boyutlarla barışık ve uyumlu yaşamını telkin eder.

4- Sema ve Arzın muhafazası; beden ve bilinçte yaşamın gereklerinin temini, kişinin gayret ve niyetleri ölçüsünde soyut ve somut âlemlerde ilerlemesi beyin için zor değildir.

5- Gerek düşünsel ve gerekse bedensel noktada açığa çıkanların kaydı, işlenmesi, beşeri programla uyumla hale getirilmesi, ruha aktarılması, karşılıklarının oluşturulması, DNA kodlarına aktarımı, veritabanına yeni verilerin yüklenmesi beyne zor gelmez!

6- Neden zor gelmez? Neden her murad edileni gerçekleştirme gücü beyinde var? Çünkü o Aliy ve Aizymdir. Çünkü beyin bilince ait yücelikleri kişiye açmada da bedene ait yükselişleri kişiye sağlamada da en üstün kapasiteye ve kabiliyetlere sahiptir.

...

Evet, Sevgili Dostlarım;

Ayetel Kürsinin son bölümüne dair manalardan bizim okuyabildiklerimiz bunlar. Her bölümde yaptığımız gibi hayatın içinden olumlu ve olumsuz misalleri de ekleyerek konumuzu derleyelim. Bu misallerde son bölüm manalarının en güzeliyle hayata geçirme örnekleri ile birlikte bunlardan haberdar olmama neticesinde düşülen kısıtlılığı da görmüş olacağız inşaAllah.

1- Ciddi planda ekonomik sıkıntı çekiyor, mevcut veritabanında ticarete elverişli kapasite vaktiyle atalarında da açılmadığı için buna cesaret de edemiyordu. Memlekette o günlerde yaygın olan çelik tencereleri evlerde pazarlama işine girmesi önerildi. Çekine çekine bayilik aldı ve eşiyle satışa başladı. Ticaret ortamını bilmediği için insanları bir şey almaya zorlama görüyordu bir mal tanıtımını. Eşi destek oldu ve komşu apartmanda bir toplantı icra ettiler. Güzel de gitti. Alış veriş de oldu. Çay sohbeti yaparken asıl mesleğini sorduklarında memurum dedi çekinerek. Misafirlere biri “Ne utanıyorsun kardeşim, ayıp mı işliyorsun, rızkına koşuyorsun, cesur ol, hepimiz senden alırız bundan sonra” dedi. Deyiş o deyiş. Ruhunda mevcut ama o güne dek açamadığı Razzak kapasitesi devreye girdi. Utanma sıkılmayı bir kenara attı ve süratle mesai sonrası tanıtımlara devam etti. Tanıştığımızda gözleri kendinden emin ve memnun bir edada “Evimi de arabamı da bu yan işle aldım. Çocukları sıkıntı çekmeden okuttum elhamdulillah” diyordu. {Beynimizde neyin bize açık neyin kapalı olduğunu, o konuda gayrete geçmeden göremeyiz. Gayret edersek ve samimi olursak çevre de bize destek verecektir. Tabii yine de ana programımızda bu kapasiteye elverişli isek.}

2-Öğrenciydi. Cep harçlığını teminde sıkıntısı vardı. Ailesine de yük olmak istemiyordu. Bir yakını kendisine o günlerde evleri süsleyen manzara tablolarından satmayı önerdi. Halkın topluca olduğu yerlere çıkacak, pazarlayacaktı. Bir pazar günü tanıtımını yaparken işgüzar bir esnafın azarı ile işi bıraktı. {Denedi, gayret etti ama içine sinmeyen ve getirisine bütünüyle iman edemediği bu çalışmada ilk aksaklıkta terki seçti. Kim bilir belki o esma genlerinde de kapalıydı. Kim bilir açılıma müsaitti de o anki veritabanı birikimi buna izin vermedi.}

3- Öğrenmenin yaş ilerledikçe zorlaştığı kanısı ve bilimsel tespitine karşılık okumaya azmetmişti. Çevresi olmaz deseler de olacak dedi. Hukuk Fakültesini bitirip avukatlık stajını tamamladığında kaç yaşına gelmişti biliyor musunuz? 55 ine. Gazetelerde boy boy fotoğrafları çıktı. {Genel kanılar ve bazı bilgilere inanmak da önümüzü keser. İnanmadı, gayret etti, olacak dedi ve oldu. Bilginin muhafazası ve o bilgiye yönelişin gerekleri beyne zor gelir mi hiç?}

4- Devlet erkânını İstanbul gibi asırlık bir kültür başkentinden Anadolu’da köhne bir kasabaya taşımıştı. Halkın geçim kaynağı ağırlıkla tarım ve hayvancılık olduğu için fidan ve tohumluk yetiştirmede, hayvan neslini iyileştirmede de öncü olmalı idi. Bir bataklık satın aldı. Alman mühendislerden araziye dair rapor istedi. Raporda “Bu arazide değil tohumluk ve fidan, ot bile yetişmez” neticesine varılmıştı. Mühendislere yol verdi ve adamlarına olacak dedi olacak. Kağnılar, at arabaları, öküz arabaları ile toprak taşıyıp asker ve halk el ele bataklık kuruttular. Köhne kasaba bugünün Ankara’sı, bataklık Orman Çiftliği, yapan da Mustafa Kemal Atatürk. { Beynin dünyaya dönük kuvveleri iyi kullanılırsa gücü sonsuzluğa açık esmalardan bilgi çekmek de kudret oluşturmak da mümkündür. Bunu fark edenler olmazları oldurmuşlardır tarih boyunca. Nereden ilham alarak? Beynin Aliy ve Aziym özelliğinden ilham alarak.}

5- Köy ve kasabalarda yerel kıyafetleri ile yaşayan hanımlar, yazın çok kısa bir dönem süren hasat, ilkbaharda kısa süreli ekim dikim haricinde genellikle evlerde sohbet eder ya da mahalle aralarında gün boyu oturarak dedikodu ederler. O, bunlardan öte kooperatif, el becerileri kursları, okuma yazma seferberlikleri ile hanımlara öncü oldu. Kasabada yeni yeni açılışlar yapılacağında kaymakamın yanında yer alır, kurdele kesilirken o da protokol arasında konuşma yapardı. Gayret ve azim çitasını yükseltti. Belediye Başkanlığına aday oldu. Sadece partisi değil, tüm kasabadan ciddi bir oyla başkan seçildi. Şimdi şalvarı ve halkın namaz örtüsü dediği beyaz örtüsü ile makamında oturuyor, Eskişehir- Mihalgazi Belediye Başkanı. {Kasaba bu, kadınların hali de malum deyip kalabalıklara uymadı. Beyin kapasitesini fark etti, yeniye açıldı, açılımları eyleme koydu ve başardı. Genel kanıların aksine yenilikleri hayata taşımak beyne ağır gelir miydi? Ayet ağır gelmez diyor işte! O da ağır gelmediğinin canlı numunesi oldu.}

6- 70 lerde ülkemizde Batıdan mülhem pop müzik akımı revaç bulmaya başlamıştı. Hafif Müzik adı ile Türk halkının beğeni ve ilgisine arz edilen tarz, büyük şehirler ve uçarı gençlik hariç hiçbir yerde tutmuyordu. Sanatçılar ne hikmetse Türkçe konuşan halka İngilizce parça söylemek gibi bir saçmalık geliştirdiler. Tutmayınca o parçaları tercüme ile söyleme yoluna gittiler. Yeniye açık beyni ile durumu izliyordu. O da bu sahada birkaç parça yapmış ama gidişatın yanlışlığını görmüştü. Halkın değerlerine inmeden yeniye kabul ettirmek imkânsızdı. Onlara indi. “Sarı çizmeli Mehmet ağa” “Halil İbrahim sofrası”, “Arkadaşım eşek” vb parçalarla 7 den 70 e kucakladı halkı. Halkıyla bütünleşen halklarla da bütünleşebilirdi. 7 den 70 e programını ülkelere taşıdı. Neredeyse tüm ülkelerden seslendi bizlere. Kendisiyle yapılan bir röportajda “5 dili okur- yazarım, 17 dilde de derdimi anlatır, onların konuşulduğu ülkelerde sıkıntı çekmeden yaşarım.” diyecek kadar zengin bir birikime sahip olduğunu açıklıyordu, merhum Barış Manço. {Sistemi objektif okuyarak işine eğilenin önü açılır. Neden? Çünkü beyin El Vasi esması gereğince yürüdükçe, gayret ettikçe insanın önünü açan bir işlevselliğe sahiptir.}

7- Çalıştığı kurum yarı resmi, yarı siyasi bir saha idi. Küçük idari görevlerle başlayanlar aşama aşama müdürlük, genel müdürlük, daire başkanlığı ve hatta milletvekilliğine uzanan yükseliş trendlerinde boy gösterebiliyordu. Kapasitesini fark ettiği için o da bunları hayal etti. Milletvekillerinden neyi eksikti ki? Bu ülkede ilkokul mezunu adamlar dahi vekil olabiliyorsa o niye olmasın? Kurumda olanları izledikçe politik alanın sandığı gibi sadece kapasite meselesi olmadığını, hoşlanmadığı bazı haller ve tavizler de istediğini müşahede ediyordu. Bu müşahedelerle ideallerine bakışı gün be gün sarsılırken yaşadığı zincirleme kırılma noktalarından sonra kendini dinin gerçeğini anlamaya verdi. Artık mevcut görevlerinde ilerleme yerine dini anlama ve anlatmada yol alacaktı. Zaman zaman milletvekili ve daire başkanı arkadaşları “Dostum, sen de memuriyete çakılı kaldın, kıpırda biraz” dediklerinde nefsaniyeti hafif içini burksa da ürettiklerinin yansımalarını aldıkça bambaşka bir huzur buluyordu. Yazılarını yayımlayan dostu bir gün “Site istatistiklerinize baktım Amerika, İngiltere, Endonezya hatta Dominik Cumhuriyeti gibi 50 civarında ülke ile ülkemizin metropolleri ile birlikte en üç ilçelerinde de okunuyorsunuz” dediğinde Rabbine şükredecek, hüzün ve sevinçle karışık bir hal içinde gözleri buğulanacaktı. {Veritabanında olmayan siyaset alanına özendi. O alana yakın görev de yapıyordu. Ama olmadı. Veritabanında mevcut dedelerinin hatiplik, müderrislik ve imamlığının çağdaş versiyonu din gerçeklerinin anlatılması onu kendine çekti. Şimdilerde hayatın içinden basit örneklerle 7 den 70 e tasavvuf yazıyor! Neden mi böyle oldu? Kişi nereye gayret ederse etsin, neye yönelirse yönelsin, veritabanı da denen ana programı onu kendine çekirdi, beynin sema ve arzı kuşatması, tahtı altına alması gereği.}

* * *

Aziz ve Çok Sevgili Dostlarım;

Anladığım kadarı ile sizlere ufuk açıcı bir Ayet el Kürsi yorumu ve değerlendirmesi yapmaya çalıştım. Kur'an-ı Kerim evrensel sistemin en yüksek düzeyli tespiti olduğundan sonsuz sınırsız manalar ifade eder. Hiç kimse, bu ayet, bu sure, bu hadis benim dediğimden ibarettir diyemez! Biz de böylesi bir hadsizlik ve körlükten Rabbul Alemiyn'e sığınırız.

Size vermek istediğimiz sistemin kendinden kendine işlediği, ana program ve kapasitemizin beyinde yüklü olduğu, Allah Esmalarının kişisel alemimizde beyinden start aldığını gösterebilmeyi sadece. Konunun hazmı zor bazı derinliklerine ise girmemeyi yeğledik. Kuşkusuz zaman için de ona da değinen arifler ve alimler olacaktır. Biz sadece algılanabilir misallerle suçlama, öteleme, dışlama, yargılama gibi beşeri tutumların sistem gerçeklerine, beyin işlevlerine uymadığını anlatmaya çalıştık. Yine anlatmaya çalıştık ki kişi samimiyetle yöneldiğinde sonsuza açık bir saha önünde durmaktadır.

Değerlendirmelerimizdeki hatalar beşerliğimiz ve kulluk acziyetimiz gereği bize aittir.

İsabet ve doğrular Allah, Resulü ve Ehlullahtandır.

Beynimizin kapasitelerini fark ederek, veritabanı fitratımız gereğince en güzel idraklere erişmek, en güzel eylemleri ortaya koymak, en huzurlu yaşamları kucaklamak dileriz hazmıyla hepimize kolaylaşmış olsun!

Selam, Dua ve Muhabbetlerimizle.